

België - Belgique
P.B.
8400 OOSTENDE 1
3/4637
P 706130

VLIZ vzw
Wandelaarkaai 7
8400 Oostende

78ste jaar • verschijnt maandelijks • nr 7 • 1 juli 2011 • 3,99 euro • afgiftekantoor Oostende 1
Niet bestelbare exemplaren terugbezorgen aan HVB • Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene • Danke postman / -vrouw

LAND IN ZICHT!

De 500 woorden van Nicole.

Nicole Derycker is een geboren Oostendse, dochter en kleindochter van vissers. Tot haar 27ste woonde ze in de Stad aan Zee, daarna spoelde ze weg naar Brugge en Antwerpen en belandde uiteindelijk in Watou. Ze publiceerde onlangs haar tweede jeugdboek, *Kus uit India*. Voor HVB schrijft ze maandelijks een column in minder dan 500 woorden.

Daar komt de jaarlijkse invasie

In de Stad aan Zee ritmeren toeristen de seizoenen zoals elders een ontluikende of verwelkende plantengroei dat doet. Ze worden met open armen ontvangen en enkele maanden later, als ze eindelijk weer vertrekken, met opluchting nagekeken. Allen valt de gladde-glimlachbehandeling te beurt, voorbehouden aan hen die 'opbrengen'. Sommigen worden zelfs werkelijk aardig gevonden. 'Mo ja, ze zien nie van hier hé!'

En daarmee is alles gezegd.

Hun komst verandert de hele stad in één groot winkelcentrum. Voor alles moet betaald worden en meer dan gedurende het toeristische laagseizoen, wat ook voor de rasechte Oostendenaar geen pretje is. De 'commerse' viert hoogtij, de kleinburgerlijkheid ook. Tearooms en restaurants doen gouden zaken en zeker de cafés die in de smaak vallen van de jonge, Engelse 'Belgian Beer Tourists'.

Ze worden hier met busladingen vol uitgeladen, minder frequent dan in de golden sixties maar toch nog vaak genoeg. Dit is waarlijk het paradijs: een stad vlakbij hun o zo puriteinse eiland, waar de pubs open blijven tot lang na middernacht. Uit pure gewoonte zijn ze tegen elf uur 's avonds al straal bezopen en gaan dan vrolijk door met hijsen tot ze eruit vliegen. Waarna ze ze vaak op een rijtje tegen de dichtstbijzijnde gevel ziet plassen. Enkele uren later gaat de vrouw des huizes de kleverige stralen met een ferm zeepsopje te lijf. 'En 't is dat 't zoe plakt, madam, da's van da bier hé, mo ja, wat wil je

deran doen? Op de polische moe je nie rekenen wè, dedee pakken liever de boasjes van d' hoendjes die op 't voorland kakken. Ol e chance eigenlijk, want da's toch ook wa gescheten hé, med ol die hoenden!'

Toeristen. Een rechtgeaarde Oostendenaar denkt er niet aan zich met die invallers te mengen. En eerlijk gezegd, als ik me op toeristische topdagen een weg probeer te banen door de stroom luidruchtige zomergasten waarvan sommigen ongegeneerd hun bleke, vibrerende vetlagen blootstellen aan de zomerzon, kan ik zijn afkeer begrijpen voor die ijsjeslikkende, suikerwafels happende, tegen hun uitgelaten kroost schreeuwende medemensen die niet van hier zijn.

Hij is dat wel, van hier. Dit is zijn stad, en vooral zijn zee. Hij kent zijn plaats. Die bevindt zich namelijk aan de rand van die zee. En met de zee valt niet te spotten, dat weet hij als geen ander. Als de zee dat zo wil dan verzwelgt ze heel dat zootje voor je tot drie kunt tellen. Die toeristjes, die weten niet wat dat is, de zee. Die Engelsen met hun zatte botten niet, die Duitsers en die Ollanders die roepen alsof iedereen doof is niet en die Fransmannen met al hun bla-bla-bla al helemaal niet. Om de zee te begrijpen, moet je van hier zijn. Punt uit. Gelaten wacht hij de tijd van de grootouders met kleinkinderen af. Dan duurt het nog maar heel even en de stad is weer van hem en van de zee. Tot de volgende zomer.

Nicole Derycker • foto: Jo Clauwaert

HVB
 78
 VRIJSE
 HET VISSERIJBLAD

HET VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine
 van de zee
 ISSN: 0776-6912

MEDEWERKERS:

Jo Clauwaert, Robert Coelus,
 Walter Debrock (+), Nicole Derycker,
 Juul De Vocht, Don Fabulist, Peter
 Flynn, Peter Holvoet-Hanssen,
 L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts,
 Jef Klausling(+), Chris Meyers,
 Geert Cyriel Tavernier,
 Flor Vandekerckhove,
 Louis Vande Castele,
 Jacques van Harten, Katrien Vervaele,
 Guido Walters (+).
 Gasten: Zio Joris De Voogt, Simon
 Ielegems, Antoine Legat, Guillaume
 Vandenberghe

Redactie te bereiken op

0474 53 88 00

E-mail: het.visserijblad@telenet.be

www.visserijblad.be

V.u.: Flor Vandekerckhove
 Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ:

VZW Liefkemoers.

Redactie, publiciteit en

alle correspondentie:

HVB, Brusselstraat 12,

8450 Bredene

Omslagfoto: Flor Vandekerckhove

Losse nummers: 3,99 euro

Abonnementen!

*** Jaarabonnement België**

(12 opeenvolgende nummers startend
 vanaf de betaling) door overschrijving

van 29,75 euro op rekening 384-

0596581-18 van

Het Visserijblad, met vermelding

abo HVB.

*** Jaarabonnement Nederland**

(12 opeenvolgende nummers, startend
 vanaf de betaling) door overschrijving

van 52,00 euro op

de Belgische ING-rekening van

Het Visserijblad (IBAN):

BE50 3840 5965 8118

(BIC): BBRUBEBB.

Vermelding: abonnement HVB.

**Iedereen geraakt
 zijn anker kwijt**

De visserij is vandaag maar een schim meer van wat ze geweest is. De sector bevindt zich al enkele decennia in een neergaande spiraal en niemand kan voorspellen hoe de Vlaamse visserij er over pakweg twintig jaar uit zal zien. Zal er nog sprake zijn van een sector, die naam waardig?

Of het een troost kan zijn weten we niet, maar wat voor de visserij geldt, is ook geldig voor andere sectoren van de economie. Meer zelfs, hetzelfde wordt gezegd van de hèle Europese economie, zelfs van de hele westerse samenleving. Freddy Van den Spiegel, topeconoom van BNP Paribas Fortis stelt het zo: *'We staan aan het einde van een tijdperk. De westerse hegemonie is voorbij. Hoe het nieuwe tijdperk eruit gaat zien, weet niemand nog. Eén ding weet ik: alles wordt anders.'* (*) De omslag is volop aan de gang. Ze is zichtbaar bezig in de visserij. In de winkels neemt de exotische aquacultuur hoe langer hoe meer de plaats in van de klassieke, door ons aangevoerde vissoorten. Van die aquacultuur komt 91% uit Azië; China alleen al is goed voor 64% van de geproduceerde kweekvis... en die cijfers gaan nog steeds in stijgende lijn.

De omslag is evenzeer waar te nemen in de rest van de economie. De alom bekende drogisterijketen Kruidvat is een bedrijf dat in Chinese handen zit, een groeiend deel van de havens van Rotterdam en Antwerpen is Chinees. Mittal kocht Arcelor en daardoor heeft India de Europese staalindustrie grotendeels in handen. De parfumerie Ici Paris: Chinees! AB InBev, de grootste bierbrouwer van de wereld, oorspronkelijk een Belgische onderneming, is nu grotendeels een Braziliaans bedrijf geworden. Het zijn niet alleen visserijrederijen die de jongste twintig jaar onderuit gegaan zijn. Zoals we ons nog allen herinneren gebeurde hetzelfde met de banken. Heel de bankwereld moest toen van de ondergang gered worden. Nu zijn we al zover dat er zelfs staten op het bankroet afstevenen, zoals dat met Griekenland het geval is.

De hoger vermelde econoom Freddy Van den Spiegel vergelijkt de huidige situatie zelfs met de Franse revolutie: *'Iedereen geraakt zijn anker kwijt. Alles beweegt. De Zonnekoning, dat zijn de Verenigde Staten en Europa. De opkomende economieën zijn de burgers die de Bastille bestormen.'*

Flor Vandekerckhove • Uitgever HVB

(*) In De Standaard, zaterdag 4 juni

Veel volk op de traditionele visveiling in de Nieuwpoortse vismijnhal op 2de Pinksterdag. De hond zoekt naar iemand die zijn kat gestuurd heeft.

Reders in de bloemetjes in Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort

Zoals de traditie het wil stond dit Pinksterweekend in Nieuwpoort volop in het teken van de zeevisserij. Het feestweekend werd ingezet op zaterdag 11 juni met een garnaalpelwedstrijd, een vissmoefelmarkt en een publieke visverkoop voor een goed doel. Die activiteiten werden op zondag nog eens overgedaan, ook kon men op beide dagen een begeleid bezoek brengen aan de vismijn. Op Pinkstermaandag stond de Vissershulde centraal met een eucharistieviering in de veilinghal, opgeluisterd door het Brugs Koor 'Bryghia Cantat' en de Koninklijke Katholieke Fanfare Nieuwpoort. Zoals steeds werden daarna de vaartuigen gezegend. Even traditioneel was de bloemenhulde aan het vissersmonument.

In Nieuwpoort verloopt de huldiging van de reders enigszins verschillend van deze in de twee vestigingen van de Vlaamse Visveiling. In de kleine westkusthaven betreft

men gewoon alle reders die er aanlandden in de viering. Bloemen waren er voor de echtgenoten van Charles en Rudy Beuckels. Hun N 86 Surcouf leverde 175 749 kg aan de vismijn. De rederij Aalschover viel eveneens in de prijzen, de N 93 Aalschover zette in het voorbije jaar 55 468 kg af op de vismijnvloer. De echtgenoten van Walter T'Jaeckx en Roland Vanhoutte namen bloemen in ontvangst omdat hun N 58 Pascin voor 55 468 kg visserijproducten in Nieuwpoort te koop aanbood; reder Willy Versluys mocht een ruiker naar Oostende meenemen omdat de Z 582 Asanat 38 280 kg aan de Nieuwpoortse vismijn leverde. Ook de families Vanderbeken en Louagie (N 95) werden weer bij de feestvreugde betrokken. Tenslotte was er ook lof voor de nieuwe schepen van Philippe Godfroid (N 32 Jolly Jumper) en de familie Dezutter (N 22 Mayra Lisa). Al deze visproducten werden vooral opgekocht door

Jongerenorganisaties uit Nieuwpoort dragen de bloementuilen naar het Vissersmonument.

Reder Charles Beuckels legt de bloementuיל van de Rederscentrale neer voor het vissersmonument.

Renaud Vermote brengt hulde namens de socialistische zeemansbond BTB.

De Koninklijke Katholieke Fanfare Nieuwpoort sloot de hulde af met de nationale hymnen.

de zeevisgroothandel de Smet uit Breskens, zeevisgroothandel Jens en vishandel Birger uit Nieuwpoort, vishandel Saumon uit Koksijde en zeevisgroothandel Luna Fish.

In zijn toespraak legde visserijschepen Vandecasteele de nadruk op de toename van garnaalaanvoer in de Nieuwpoortse vismijn. Daarvan werd er in 2010 in Nieuwpoort 244 ton afgeklokt, tegenover 160 ton in 2009. Vermeldenswaardig trouwens is dat de garnaal gevangen door de N 86 Surcouf van de familie Beuckels op het menu stond in het Zwitserse Davos waar de wereldleiders bijeenkwamen op het 41ste Wereld Economisch Forum.

Zeebrugge

Zeebrugge had op donderdagnamiddag 12 mei haar trouwste aanvoerders al gehuldigd in het Brugse stadhuis. Noël Devisch onderstreepte daar dat de samenvoeging van de twee visveilingen succesvol is verlopen. Eind vorig jaar ging de Oostendse vismijn op in de private Zeebrugse Visveiling die sindsdien Vlaamse Visveiling (VV) heet. *'We hebben intussen ook een goede samenwerking met de visveiling van Nieuwpoort. Na de*

Priesters zegenen de vissersvaartuigen in Nieuwpoort. Waait er een frisse, vrouwelijke wind door het corps?

De jonge reder Philippe Godfroid is al goed geïntegreerd in de Nieuwpoortse vissersgemeenschap. Als voorzitter van de Schelpdiercoöperatie bracht hij op zijn beurt hulde aan de gestorven vissers.

Moreel consulent Patrick Van Craeynest legt bloemen neer in naam van het K.W. Ibis.

Oud-schipper Eddy Serie brengt hulde in naam van het Maritiem Instituut.

Vishandelaar Romeo Rau legde bloemen neer in naam van Promovis Nieuwpoort.

De personaliteiten kijken hoopvol uit naar de zon die door de wolken priemt.

In de westhoekhaven Nieuwpoort huldigt men alle reders die in de vismijn aanlanden.

zomer zullen we samen vis veilen', kondigde Devisch van de VV aan. 'We trekken een miljoen euro uit voor de installatie van een nieuw verkoopsysteem in Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort en krijgen zo het modernste verkoopsysteem van Europa.'

Bij de eurokotters viel de Rederij Artevelde van de Nederlander Leon Padmos in de prijzen. Topprestaties werden ook geleverd door de O 15 Zilvermeeuw (boomkorvaartuig tot 250 bt) van Michael Vandierendonck en de Z 98 Op hoop van zegen (boomkorvaartuig tot 300 bt) van Geert De Grootte. Bij de grootste boomkorvaartuigen ging de prijs voor de grootste jaarbesomming naar de B 462 Vidar van Eric Dewaegaenaere.

Oostende

Enkele dagen nadat het in Brugge gebeurd was, zette de VV ook in Oostende de reders in de bloemetjes. Ook daar kunnen we de lezers geen foto's van geven, want HVB is blijkbaar nog altijd niet opgenomen in de perslijst van de VV. Een vriendelijke mevrouw van de VV beloofde ons dat tegen volgend jaar in orde te brengen. Bij de eurokotters ging de prijs voor de grootste besomming naar de Z 85 Morgenster van Jelle Kramer en Johan Hennaert van de O 231 Den Hoop ging in de categorie boomkorvaartuigen met de prijs naar huis. De O 316 Aegir van Danny Pieters mag zich een succesrijke bordenvisser noemen en de O 82 Nautilus van Rudy Barbaix hield de eer hoog van de kustvissers.

Flor Vandekerckhove

Heel de Nieuwpoortse gemeenschap wordt betrokken bij de vissershulde. De jongeren van het plaatselijke brandweercorps staan in voor het transport van de bloemenkransen.

In zijn toespraak herinnerde burgemeester Crabbe aan de twee recente scheepsrampen waarbij visserijvaartuigen betrokken waren.

De 'personaliteiten' waren weer sterk vertegenwoordigd tijdens de huldiging van de reders in Nieuwpoort. Visserij-schepen Kris Vandecasteele moet nog een extra stoel aanslepen.

Het Pinksterweekend stond in Nieuwpoort volop in het teken van de zeevisserij.

Het feestweekend werd ingezet met een garnaaipelwedstrijd waaraan ook de visserij schepen participeerde.

Streng keurmeesters beoordelen de resultaten van de garnaaPELLERS.

De vissmoefelmarkt kende een groot succes.

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SVDO vzw
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 26
Fax: 059 50 96 64
info@sdvo.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

HET ZEEVISSERSFONDS
fonds voor bestaanszekerheid

Zeevisserfonds
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 50 95 55
Fax: 059 50 95 25
info@zeevisserfonds.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag
van 8.30u tot 12.15u - 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

MARCEL MADOU OP PENSIOEN

Op 1 juli gaat de Nieuwpoortse vismijnbestuurder Marcel Madou op pensioen. Zijn functie wordt nadien opgenomen door de huidige veilmeester Ronny Beschuyt. Marcel Madou (°1946), geboren en getogen Nieuwpoortenaar, heeft er 32 jaar in stedelijke dienst opzitten. Nadat hij al een tiental jaren actief geweest was als diensthoofd werd de stedelijke vismijn bij zijn takenpakket gevoegd. Dat gebeurde op 1 april 1999 naar aanleiding van de pensionering van toenmalig vismijnbestuurder Gerard Hovaere.

Marcel Madou heeft de modernisering van de Nieuwpoortse vismijn begeleid. Mijlpalen daarin waren de invoering van de klok en de overgang naar de euro als betaaleenheid. Hij heeft ook de neergang van de visserij moeten constateren, die ook in de kleine vissershaven van Nieuwpoort erg voelbaar is. Toen hij zijn taken in de vismijn op zich nam waren er nog een tiental schepen die regelmatig in de westhoekhaven hun waar verkochten. Dat zijn er vandaag nog vijf.

Mede daardoor heeft Madou ook het koperscorps in de vismijn zien veranderen. Tal van groothandelaars haakten af omdat de aanvoer in Nieuwpoort al te klein werd. Hun plaats werd ingenomen door kleinhandelaars, zodat het aantal viskopers in de veilzaal constant bleef. Wat voor Nieuwpoort geldt, zo meent Madou, is ook geldig voor de andere twee vismijnen. De sector evolueert van een volumevisserij naar een aanvoer waarbij een marketinggerichte aanpak de aandacht opeist. Viskopers gaan op zoek naar zekerheid over aanvoer en prijs. 25% van de aanvoer kan zodoende al buiten de klok om verhandeld worden.

Vandaag zijn er weer grote veranderingen op til. Het veilsysteem wordt aangepast aan de recente ontwikkelingen. De huidige klok stamt al van 1999 en heet aan het einde van zijn mogelijkheden te zijn. In het oog springt nu vooral de intentie om de drie Vlaamse vismijnen met eenzelfde systeem uit te rusten

waardoor kopers in Oostende en Zeebrugge ook gemakkelijk toegang krijgen tot de Nieuwpoortse aanvoer. De Vlaamse regering spoort de drie vismijnen daartoe trouwens aan en verbindt de subsidies voor het verwerken van het nieuwe veilsysteem uitdrukkelijk aan een verplichting tot samenwerking. Momenteel is nog niet bekend welke firma dat veilsysteem zal leveren. Marcel Madou gaat nu op rust. Zijn vrije tijd zal deels gewijd worden aan de zeescouts van Nieuwpoort waarvoor hij zich al 47 jaar inzet. (fv)

Alle industriële en scheepsherstellingen mekaniek en plaatwerk

Nieuwe Werfkaai 14 • 8400 Oostende

T: 059 33 22 15 • F: 059 33 01 55

GSM Johan: 0477 31 54 15

GSM Ludo: 0477 33 54 35

**BEMA
DOET
HET**

VISSEN OP PLASTIC

EU-commissaris voor Visserij Maria Damanaki heeft een plan voorgesteld dat vissers aanspoort om in de toekomst plastic te vangen. De EU-commissaris wil een proefproject van één maand op poten zetten in de Middellandse Zee waarbij de vissers op jacht zullen gaan naar plastic restanten. In eerste instantie zullen het de EU-landen zijn die dit initiatief subsidiëren. Maar de regeling moet uiteindelijk uitmonden in een zelfvoorzienende onderneming. Het voorstel van de plasticvangst heeft alvast voordelen. Zo zal het zeewater beter gereinigd worden. Maar ook vissen, zeevogels en andere maritieme soorten zullen baat hebben bij dit initiatief. Zij zullen immers minder schade oplopen aan de ingewanden doordat de kans op inname van kleine stukjes niet-biologisch afbreekbare verpakkingen afneemt. (Bron: The Guardian)

MORGENSTER VERVOEGT OOSTENDSE VLOOT

De eurokotter O 13 Morgenster is sinds kort in handen gekomen van de familie Hollebeke. Het schip dat oorspronkelijk Kieldrecht als thuishaven had, werd eerst geregistreerd als K 13. Na het sluiten van de Kieldrechtse Scheldehaven werd het door de toenmalige eigenaars Peter en Willy Praet tot Z 13 vernummerd. De nieuwe eigenaars kiezen voor Oostende als thuishaven. Het boomkorvaartuig (bouwjaar 1989) met motor Caterpillar uit 1997 (218 kW) meet 23,94 m en 94 BT. De familie Hollebeke bemant zelf het schip. Aan boord vinden we vader Roland (60), zijn zoon Joffrey (28) en de tweeling Claude en Guy Hollebeke (beiden 25). Op het ogenblik dat we deze lijnen schrijven was er nog geen definitieve datum vastgelegd voor de doop van het schip. Ofwel zou dat op het einde van juni gebeuren, bij het ter perse gaan van HVB, ofwel in de maand juli. Van de plechtigheid brengen we verslag uit in onze editie van augustus. (foto © Scheepvaartwest.)

enkele netten. Schepen in deze vloot hebben gewoonlijk 100 tot 300 netten. Het visseizoen duurt van ongeveer april (als de tong in de gebieden arriveert) tot september (als ze deze weer verlaten). De netten worden gewoonlijk in de namiddag of avond geschoten en bij dageraad weer opgehaald, zodat het nachtelijke eetgedrag van de tong wordt benut. Alle netten worden elke dag opgehaald en aan land gebracht als het schip niet vist. Nederlandse staandwantvissers haalden in 2008 zodoende 168 ton tong binnen. In de Nederlandse kustwateren wordt met kieuwnetten op tong gevestigd. Deze visserij vindt plaats in de maanden maart en oktober en het gaat daarbij om de grotere tong die in deze tijd van het jaar naar de kust

komt. Ongeveer zestig Nederlandse schepen zijn bij deze visserij betrokken. Tong vormt tweederde deel van de aan land gebrachte vis van deze visserij. Visser Arjan Korving is enthousiast: 'We besloten met het MSC programma te starten doordat het vissen met staandwantnetten voor tong een perfecte match met de MSC-standaard is. Op deze manier kunnen we de wereld laten zien dat we op het gebied van een duurzame toekomst een verschil maken. We waren al op zoek naar een keurmerk om te laten zien dat onze vismethode duurzaam is en het ecosysteem geen schade toebrengt. MSC is het beste keurmerk om dat te waarborgen en wordt door de klanten snel herkend. Ik ben er erg blij mee dat onze visserij aan het programma kan deelnemen. Op deze manier worden ons werk en onze producten gewaardeerd. Klanten vragen steeds vaker om duurzame vis en in de nabije toekomst hopen we ook onze andere visserijen te certificeren. Dat helpt om de consumenten te laten zien dat kieuwnetten een duurzame manier van vissen zijn.' Hij vervolgt: 'Als visser is het moeilijkste deel van je werk ervoor te zorgen dat je genoeg geld hebt om te overleven. Naast de op quota gebaseerde markt die voor problemen zorgt, vissen we ook met zeer kleine schepen die afhankelijk zijn van goede weersomstandigheden. Heel vaak kunnen we helemaal niet gaan vissen, we vissen maar ongeveer 100 dagen per jaar.'

NEDERLANDSE STAANDWANT-VISSERIJ OP NOORDZEETONG MSC-GECEERTIFICEERD

De Nederlandse staandwantvisserij op Noordzeetong werd op 24 november 2009 als duurzaam gecertificeerd. De zuidelijke Noordzee (ICES-gebied IV), waar de beoordeelde visserij plaatsvindt, ligt in de buurt van de noordelijke verspreidingsgrens van de vissoort. Hier liggen echter ook enkele gebieden met de hoogste concentraties tong en de belangrijkste opgroeigebieden. De gebruikte vismethode in deze visserij is een verankerd staandwant-net. Het net bestaat uit een wand van

B.V.B.A. S & S

Jofra Shipping & Trading

Postbus 51 • B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0) 9 361 00 04 • Fax: +32 (0) 9 360 60 04

GSM: +32 (0) 477 952 450

E-mail: jofra.jan@gmail.com

Web: www.bvba-sens-jofra.be

- Aan- en verkoop van alle visserij schepen
- Aan- en verkoop van alle motoren / koppelingen
- Alle toelieferingen / reparaties
- Inbouw van alle merken motoren en koppelingen
- Tevens uw adres voor al uw sloop- en sanerings schepen

4 miljoen overheidsmiddelen voor ontwikkeling Belgisch zeevisserijgebied

De komende 2,5 jaar (tot en met 2013) staat er zo'n 4 miljoen euro overheidssteun ter beschikking voor projecten die zgn. bijdragen tot een duurzame ontwikkeling en verbetering van de levenskwaliteit van het Belgisch zeevisserijgebied. De eerste periode om projectideeën in te dienen loopt tot 15 september 2011.

Projecten die inzetten op de verhoging van de toegevoegde waarde van visserijproducten, de diversificatie van activiteiten of de opleiding van werknemers in de sector of projecten die de rol voor vrouwen in de visserij versterken of staan voor een duurzaam beheer van de kust en het mariene milieu komen in aanmerking.

Een Plaatselijke Groep (PG) onder voorzitterschap van gedeputeerde Bart Naeyaert zal de voorstellen beoordelen en de middelen verdelen. De PG bestaat uit partners uit de visserijsector, NGO's en overheidsdiensten. De Provincie West-Vlaanderen werd aangeduid als administratieve en financiële verantwoordelijke.

In het kader van het Europees Visserijfonds (EVF) werd een Belgisch Operationeel Programma (OP) 'Investeren in duurzame visserij 2007 – 2013' opgesteld. Eén van de zwaartepunten (de zogenaamde 'As 4') die naar voren wordt geschoven staat voor een duurzame ontwikkeling van het Belgisch visserijgebied. Hiertoe werd een ontwikkelingsstrategie opgemaakt. De opzet van de strategie is het geven van impulsen aan de zeevisserij en aanverwante sectoren. Zo kunnen een aantal problemen binnen de sector aangepakt worden.

Project indienen of een idee?

Rechtspersonen met een innovierend projectidee kunnen contact opnemen met het secretariaat van de Plaatselijke Groep via as4.evf@west-vlaanderen.be of telefoneren naar 0494 50 29 65. Creatieve, vernieuwende ideeën die passen onder één van de onderstaande operationele doelstellingen komen in aanmerking. (1.) Uitbouw economisch potentieel van aangelande vis - De toegevoegde waarde van een product verhogen kan op verschillende manieren: kostenbesparing door o.a. ketenverkortening, kwaliteitsverhoging, verbeteren van de marktposicionering en verspreiding van informatie voor verschillende doelgroepen. (2.) Diversificatie en innovatie - Vissers kunnen hun activiteiten verbreden zodat zij minder afhankelijk worden van de vangsten. Dit kan zowel binnen als buiten de visserijsector. Het kan gaan om het volledig omschakelen naar alternatieve beroepen of het gecombineerd uitvoeren van de visserij en andere, eventueel aan de visserij verwante, activiteiten (overschakelen op alternatieve vissoorten die met milieuvriendelijkere technieken gevangen worden). Het toepassen van innovaties in de praktijk is cruciaal. (3.) Gelijke kansen – versterking van de rol van de vrouw in de visserij. De rol van vrouwen in de visserijsector wordt vaak nog te weinig naar waarde geschat. In het licht van een evenwichtige en solide uitgebouwde visserij dient de nodige aandacht besteed te worden aan de versterking van de positie van vrouwen in de sector. Vrouwen, gaande van vissersvrouwen, vrouwen actief in de visverwerking, verkoop... vervullen immers in diverse processen een belangrijke rol. (4.) Kennisopbouw en verspreiding - Vissers hebben een

enorme kennis van de zee die niet verloren mag gaan. Tegelijkertijd hebben ze veel kennis en kennishernieuwing nodig om hun beroep bekwaam en veilig te kunnen uitvoeren en zijn ze zich niet of onvoldoende bewust van de gevolgen van de visserij(technieken) op het milieu. (5.) Duurzaam beheer van de kust en het mariene milieu - De Belgische kust is een drukbezochte regio waar tal van activiteiten op een zeer beperkte ruimte plaatsvinden. De kustzone is een zeer belangrijk en tegelijk kwetsbaar ecosysteem waar de factor 'natuur' het op sommige plaatsen zwaar te verduren heeft. Daarom zal deze operationele doelstelling de regelgeving ondersteunen. Meer info: Plaatselijke Groep Belgisch Zeevisserijgebied – Stephanie Maes. E-mail: stephanie.maes@west-vlaanderen.be of tel. 059 34 01 87 en 0494 50 29 65.

OPLEIDINGEN IN DE VISSERIJ

Er wordt een opleiding van roerganger georganiseerd in de lokalen van de VDAB, Blondeellaan 9 te Zeebrugge.

De lessen lopen van 31 oktober tot en met 11 november (met uitzondering van 1 en 11 november).

Als toelatingsvoorwaarde moet men in het bezit zijn van een STCW A-VI § 1-4 certificaat en een attest van medische keuring.

Het examen wordt afgenomen op zaterdag 12 november. De opleiding van motorist 221 kW wordt georganiseerd in de lokalen van het Maritiem Instituut Mercator, Mercatorlaan 15 te Oostende. De lessen lopen van 26 maart 2012 tot en met 13 april 2012 (met uitzondering van 9 april).

Als toelatingsvoorwaarde moet men in het bezit zijn van een STCW A-VI § 1-4 certificaat en een attest van medische keuring. Het examen wordt afgenomen op zaterdag 14 april 2012.

Voor verdere informatie en inschrijving kan men telefonisch contact opnemen met de Administratie van het Zeevissersfonds: 059.509.555

BELGICAMOSSELEN OP DE MARKT

Op woensdag 15 juni gaf de start gegeven van de oogst van de Belgicamossele. Op de site van Brouwerij Strubbe, in Ichtegem kon er geproefd en beoordeeld worden. Vanaf vrijdag 17 juni lagen de Belgicamossele voor de groothandel beschikbaar in de Vlaamse Visveiling in Zeebrugge en Oostende.

SALV IN VISMIJN ZEEBRUGGE

De Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) bracht op 1 juli een bezoek aan de vismijn in Zeebrugge. Die Raad bestaat uit 20 vertegenwoordigers van verschillende takken in de land- en tuinbouw. Ook de

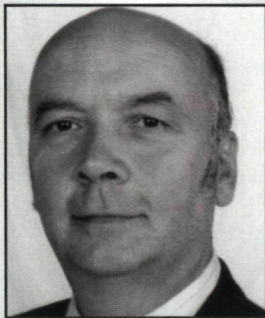
visserij is erin vertegenwoordigd. Na het bezoek aan de visveiling volgde er een ontbijt. Daarna bogen de leden zich in een 'ontmoetings- en netwerkmoment' over de activiteiten en werking van de SALV. Daarop werd het woord gevoerd door Marie-Jeanne Beaus van de Vlaamse Visveiling, Piet Vanthemsche van de Boerenbond sprak er als voorzitter van de SALV. Ook ondervoorzitter Hendrik Vandamme kreeg het woord en tenslotte kwamen nog Emiel Brouckaert van de Rederscentrale aan het woord en Frans Coussement van het kabinet van landbouwminister Kris Peeters.

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS
- HAVENARBEIDERS - ZEELI-
DEN EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN

WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor

Federaal secretaris
zeeverij

Jules Peurquaetstraat 27
Oostende

Tel.: 059 55 60 85

Fax: 059 70 51 33

E-mail:

Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:

gewestelijk secretaris

0476 23 40 28

Heiststraat 3

Zeebrugge

Tel.: 050/54 47 15

Fax: 050/54 42 53

E-mail:

renaud.vermote@btb-abvv.

In memoriam Fernand Verleene (°1949 - †2011)

Op 31 mei kwam er bruusk een einde aan het leven van schipper Fernand Verleene (62), een wanhoopsdaad. De uitvaartplechtigheid greep plaats op woensdag 8 juni. De Oostendse visserij verliest daarmee een opmerkelijk en kleurrijk figuur die nooit gepreemd moest worden om zijn mening te geven. Dat deed hij ook in het Oostendse visserscafé The Sailor, in de sector gemeenzaam bekend als de 'middenclub'. Zijn gezellin Martine Desmedt is er de uitbaatster van.

De neergang van de visserij bedrukte Fernand Verleene zeer. In 1995 had de schipper al een indrukwekkende staat van dienst. Hij had op de Z 543 Voluntas Dei gevaren, op de Z 34 Twilight, Z 499 Coudekercke, O 124 Fighter en O 66 L'Ebauche. Nadien volgde nog de N 141 Don Bosco. In HVB zei hij toen: *'Het is vijfendertig jaar dat ik op zee ben, vijftwintig jaar dat ik als schipper vaar en ik zeg het je vlakaf: het is geen leven meer. Volgende reis moet ik met een man minder op zee. Ik weet het wel, de reder heeft het ook niet gemakkelijk en ik wil die moeilijke situatie best begrijpen: een man minder maakt al gauw een pak minder RSZ die moet uitbetaald worden, maar wij moeten het toch weer met een man minder zien te klaren.'* Hij voegde er aan toe: *'Vorig jaar had ik 254 zeedagen op mijn actief en er waren er maar weinig waarop ik het varen prettig vond.'*

In 1998 stapte de toen vijftigjarige schipper over op de kustvisserij. Hij verwierf met de bvba De Vriendschap de O 533 Virtus. HVB interviewde de nieuwe reder die zegde nooit eerder zo gelukkig geweest te zijn. Hij werd een bekende 'bootsjower', naam die gegeven wordt aan de vissers die hun waar aan de befaamde Oostendse Vistrap verkopen. In HVB zei hij daarover: *'Ik heb dat schip samen met Luc Bogaert gekocht. Intussen ben ik er de eigenaar van geworden en vaar ik dagelijks in en uit. Ik verdien er mijn brood mee en ben nu alle dagen thuis.'*

In 1999 deed hij in ons blad zijn beklag over de marktsituatie. Tegen de tijd dat de kustvissers hun waar mochten aanbieden waren de meeste kopers alweer naar huis. Eerst kwamen de grote schepen aan de beurt en die kregen goede prijzen voor vis die toch al verschillende dagen in het ruim lag. Hij constateerde dat er op de markt maar weinig waardering was voor de vers aangevoerde vis van de bootsjowers. Hij zei toen: *'Degenen die de markt organiseren moeten er toch eens over nadenken: vers, dat is vis die dezelfde nacht gevangen is.'* Ook klaagde hij aan dat jonge mensen in de kustvisserij geen kansen meer kregen: *'Als je vader geen reder is, mét een zak geld achter de deur, mag je het wel vergeten. Ik kan nu al het dubbele krijgen voor de O 533 dan de som die ik ervoor betaald heb. Welke jonge mens kan dat nog betalen?'*

Eind 2003 werd de O 533 Virtus uit de vloot geschrapt. De stalen garnaalkotter die in 1965 op de bekende Zeebrugse scheepswerf De Graeve gebouwd werd, kwam toen in aanmerking voor een verkrijgen van een slooppremie. Het schip werd vervolgens door Westtoer gekocht om in 2010 een plaats te krijgen op de oude vismijnsite van Zeebrugge. Fernand Verleene had er gemengde gevoelens bij, vooral omdat hij nadien almaar meer moeite had nog vaart te vinden in de fel uitgedunde kustvisserij. Uiteindelijk vonden we de schipper nog aan boord van het geklasseerde garnaalschip Crangon dat met toeristen in zee gaat. Fernand Verleene, alias Neuze, was er niet gelukkig om.

Flor Vandekerckhove • foto: Guillaume Vandenberghe

Onze Nederlandse medewerker Jacques van Harten is er lyrisch over. Het was weer tijd voor de eerste Hollandse nieuwe

Tussen Scandinavië en Schotland... daar gebeurt het.

Onder barslechte weersomstandigheden werd eind mei de eerste nieuwe haring gevangen. Door het slechte weer had menige schipper vooralsnog afgezien om uit te varen. Zij die het niet konden opbrengen langer te wachten liepen al snel weer een veilige haven binnen. Enkele schepen liepen zelfs stevige averij op, maar het slechte weer heeft de vissersvloot uiteindelijk niet kunnen tegenhouden.

Op 7 juni werd het eerste maatje in Scheveningen geveild. Daarna volgden in tal van plaatsen feestelijkheden die de aanvoer van de eerste maatjesharing als onderwerp hadden. Dat gebeurde o.a. ook in Oostende. Intussen ligt de 'Hollandse Nieuwe haring' overal in de schappen. En er zit dit jaar veel haring in zee. Er mag voor 200 miljoen kilo gevangen worden, ruim 20 procent meer dan het afgelopen jaar.

Op de sonarapparatuur was door de vissers al langer vastgesteld dat de haringstand te laag werd ingeschat. De schippers durfden vorig jaar soms hun netten niet uit te zetten omdat de scholen die ze op hun sonar zagen zo groot waren dat ze bang waren dat hun netten het niet zouden houden.

Vanuit Egersund meldde haringinkoper Guido van der Maaden dat de eerste haring die aangevoerd werd een mooi vetlaagje onder de huid had en dat de haring goed doorvoed was. Dat betekent dat er vette haring is, van een goede kwaliteit.

MSC

De gehele Hollandse maatjesharingvloot is MSC gecertificeerd. Het certificaat van het Marine Stewardship Council garandeert dat alle haring in de winkels in Nederland, België en Duitsland is gevangen volgens strenge (en gecontroleerde) regels die niet alleen het visvriendelijk vangen bewerkstelligen, maar ook

de werkomstandigheden aan dek en de afhandeling van de vangst reguleren. Of het nu een in een winkelketen gekochte haring betreft of één die aan een viskraam genuttigd wordt, de consument mag er zeker van zijn dat alles bij deze haring (tot 'met uitjes verpakte haring') geheel volgens de regels is verlopen.

De Nederlandse haringvisserij heeft de PFA (Pelagic Freezer-Trawler Association) vervoegt en de vloot bestaat uit 25 tot 30 trawlers. PFA is goed voor negen Europese bedrijven uit vijf EU-landen. Behalve Nederlandse bedrijven, participeren ook bedrijven uit Noorwegen, Denemarken, Zweden en Schotland in de associatie. Ongeveer tien van deze

schepen waren begin juni bezig met de haringvangst. Op die schepen wordt de haring gesorteerd, ingevroren en verpakt. De PFA geldt als pionier in de pelagische visserij. Al vanaf het begin was men doordrongen van het feit dat er milieuvriendelijk(er) gevangen moest worden.

Door een innovatieve visie als kernpunt te maken in de bedrijfsvoering, werd de PFA met zijn ingevoerde herziene- en verbeterde vangsttechnieken en het invoeren van nieuwe elektronische apparatuur (bijvoorbeeld sonar), een lichtend voorbeeld voor andere Europese pelagische visserijen. Het verbaasde dan ook niemand dat het MSC certificaat in 2006 werd verkregen, waarmee in één klap de hele haringmarkt in de Benelux en Duitsland MSC was gecertificeerd. 2011 is overigens een nieuwe mijlpaal, want de MSC certificering (die slechts voor vijf jaar geldt) is opnieuw aan de PFA toegevoegd. Een extra reden om op 'vlaggetjesdag' de vlag uit te hangen!

Spanvisserij

Zelfs het oude ambacht wordt bij de PFA in ere gehouden. Met het Wironspan wordt nog het ouderwetse spanvissen bedreven. Geheel conform de traditionele haringvisserij wordt het net daarbij tussen twee Noordzeekotters geslept. Hierdoor kan het net beduidend groter zijn. In één trek kan zo 20 tot 150 ton vis worden gevangen.

Het net wordt beurtelings door één van beide schepen aan boord genomen en behandeld.

Tijdens het spanvissen varen de schepen op ongeveer honderd meter van elkaar, een afstand die in stand gehouden wordt door staaldraden die de schepen onderling verbinden. Deze spanviskotters zijn speciaal ontworpen, want beide schepen zijn spiegelbeeldig gebouwd.

Het kaken vindt bij de spanvisserij ook nog steeds direct na vangst aan boord plaats. De Wironspankotters zijn ideaal voor verre visgronden, omdat zij voorzien zijn van grote vriesinstallaties. Daar waar andere vissers alweer naar de afslag moeten, kunnen de Wiron-spanners doorgaan met hun vangst. Wonderlijk om vast te stellen is dat de smaak van deze 'op oude wijze gevangen vis' optimaal uitvalt en het 'vlees' blanker is dan blank.

Tweehonderd miljoen kilo haring mag er gevangen worden. Slechts 15 procent (30 miljoen kilo haring) ervan is bestemd voor de nieuweharingmarkt. De overige 70% gaat naar de conservenindustrie of wordt onverwerkt geëxporteerd. Nederlanders zijn wat men noemt 'haringeters'. De Nederlanders happen 85 miljoen kilo haring weg. De Duitsers zijn goed voor 100 miljoen en de Belgen nuttigen er 15 miljoen.

Jacques van Harten

N.V. WILLEMS

Recuperatiebedrijf

Oude metalen en containerdienst

Kalsijdeweg 3, 8470 Gistel (Snaaskerke)

Tel (059) 51 44 66

Container nodig?
Bel 059 / 51 44 66

Pladijs is Vis van het Jaar 2011

De visserijsector heeft samen met VLAM, het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing, voor de 23ste keer een Vis van het Jaar gekozen. Met deze actie probeert de VLAM de consument bewust te maken van het rijke visaanbod in België. Elk jaar wordt een andere vis onder de aandacht gebracht. Eerder waren dat al wijting (1989 en 1995), schol of pladijs (1990, 1998, 2001), tong (1991), griet (1992, 2009), rog (1993, 1999, 2007), rode poon (1994), zeeduivel (1996), tongschar (1997, 2008), hondshaai (2000), ponen (2002), koolvis (2003), zeewolf (2004), roodbaars (2005) en schelvis (2006). Pladijs, de Vlaamse naam voor schol, is hiermee voor de vierde keer aan de beurt. De Nederlanders spreken van schol, de Vlamingen van pladijs en lokaal ook wel van *platje* of *plaatje*.

Zomervis

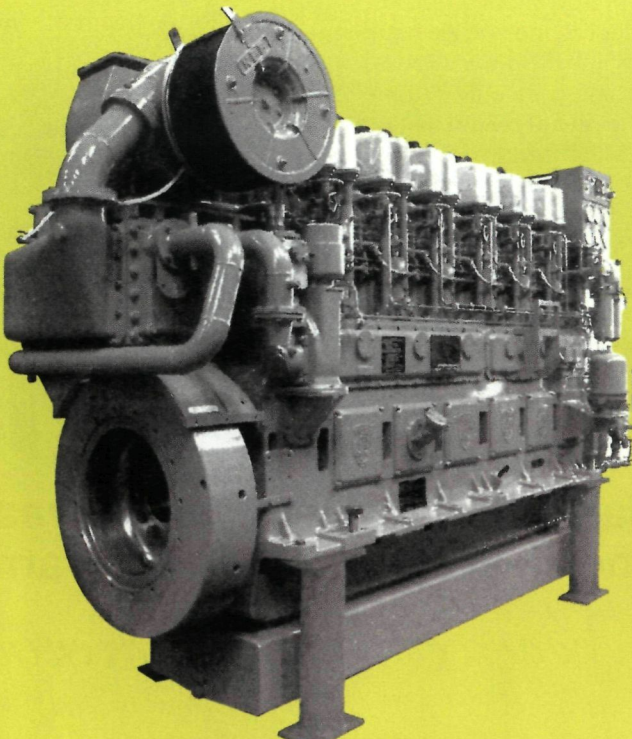
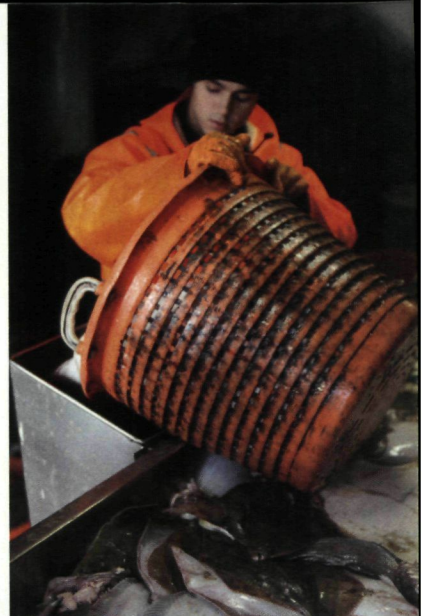
In aanvoer is pladijs de belangrijkste vissoort voor de Vlaamse vissers, terwijl die vis slechts door 8% van de Belgische gezinnen gekocht wordt. In de top tien van meest gegeten vissoorten in ons land, haalt pladijs de achtste plaats.

In de handel is pladijs het hele jaar door beschikbaar. Toch eet je het best pladijs tussen juni en oktober. Het visvlees is dan het stevigst en smakelijkst en de aanvoer neemt toe. Tijdens de paaiperiode (december-april) is de vis 'kuitziek', een stuk magerder en slapper. Het is dus een echte zomervis. In de winter produceren ze kuit of kom voor de voortplanting en zijn ze mager. Pladijs moet minimum 27 cm lang zijn om aangevoerd te mogen worden en dat stemt

precies overeen met een goede eenmansportie. Terwijl de schol in Nederland op elke menukaart prijkt, wordt hij bij ons nog altijd stiefmoederlijk behandeld, als moet gezegd worden dat hij aan belang wint.

Pladijs komt verspreid voor in het Noordoost Atlantisch gebied, maar in hoofdzaak in de Noordzee. Het bestand is intussen met meer dan de helft verminderd. Eind de jaren tachtig werden in de Noordzee, dixit VLAM, in totaal 170.000 ton schol per jaar aangevoerd, dat is thans heel wat minder: 70.000 ton. Dit jaar staat het pladijsbestand evenwel op een hoog niveau en krijgen onze vissers de toelating om meer dan 5.000 ton op te vissen. Dit is vrijwel 14% meer dan het quotum van vorig jaar. Dat quotum kreeg de Belgische visserij in 2010 overigens niet gevangen, 10% ervan bleef ongebruikt. Hoog tijd, aldus de VLAM, dat pladijs meer op het menu komt.

In tegenstelling tot de tong is de schol in hoofdzaak overdag een actieve jager. Na een kleine drie jaar is de schol 30 cm. In vroegere tijden kon men nu en dan eens een schol van een meter lengte vangen. In de huidige vangsten domineren lengtes tussen 35 en 40 cm. Paaien gebeurt tussen december en februari op een viertal plaatsen in de zuidelijke en centrale Noordzee. Elk wijfje legt dan zo'n vijftigduizend eitjes. Bij een lengte van 13 tot 17 mm beginnen de larven aan het typische bodemleven. Ze vertoeven dan nog twee jaar in de ondiepe kustwateren.

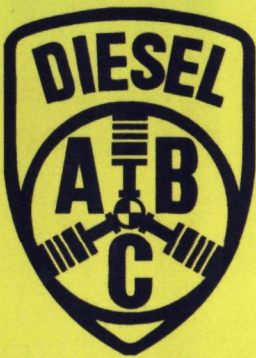

ABC Diesel

Bijna 100 jaar ervaring

Middelsnellopende dieselmotoren:
200-3750 kW
600-1000 tpm

Dé zekerheid voor een behouden vaart

Power you can t(h)rust

Wiedauwkaal 43 B-9000 Gent
T. +32 9 267 00 00 F. +32 9 267 00 67
info@abcdiesel.be www.abcdiesel.be

Zio Gio vertelt ... Aangespoeld

In 2009 ben ik aangespoeld in de Vuurtorenwijk. Excuseer: op den Opex. Want dat heb ik intussen geleerd: Oostendenaars spreken nog altijd over den Opex. Als ex-copywriter ben ik een taalfreak en zo heb ik geleerd dat je niet 'in' maar 'op' den Opex woont. Er bovenop dus. Anderhalf jaar geleden heb ik mijn wijnbar Zio Gio geopend. Heel den Opex verklaarde me zot. Ze hadden ook wel een beetje gelijk. Een wijnbar op den Opex! En dan nog uitgebaat door een aangespoelde Bruggeling. Stel je voor. In Oostende moet je niet al te luid zeggen dat je van Brugse komaf bent. Maar intussen woon ik er bijna twee jaar en ik vind den Opex een formidabele plek om te wonen. Het is een dorp in de stad. De mensen zeggen elkaar hier goediedag op straat, waar vind je dat nog?

Op den Opex hebben we alles wat we nodig hebben: winkels, cafés, vishandels ... noem maar op. Stel dat Oostende zou overstromen zoals in 1953 (mijn geboortjaar!), dan nog kunnen we hier maandenlang overleven. In het begin dacht ik dat de Opexnaars een laag zelfbeeld hebben. "Dat is hier het nègerdorp", hoorde ik vaak. Het schijnt te maken te hebben met de kolenlossers van vroeger. So what, dacht ik, wat is er mis met een nèger of een kolenlosser? Intussen heb ik door dat de Opexnaars wel degelijk hun trots hebben. Ze koesteren hun scheldnaam als een geuzennaam. Zo kennen we de Opexnaars weer.

Vanaf nu zal je me hier geregeld kunnen lezen in een column "Zio Gio vertelt ..."

Hoe ik in het Visserijblad verzeild ben geraakt? Dat komt door fotograaf Jo Clauwaert, een aangespoelde Gentenaar die gefascineerd is door de Oostendse visserij. Op een dag kwam Jo mijn wijnbar binnengewandeld. Bij mij kwam er meteen een herinnering boven. Een mens vergeet veel in zijn leven, maar sommige dingen vergeet je niet. Pakweg tien jaar geleden was ik copywriter voor de Ancienne Belgique in Brussel. Op de Boterhammen in het Park was er een optreden van Erik en Sanne. Jo Clauwaert was present als fotograaf. Jo en ik stonden naast elkaar te kijken naar het optreden. Sanne had even daarvoor geweigerd om tijdens een musical een tongkus uit te wisselen met een musicalprins. Zegt Jo tegen mij op zijn Gents: "Weette wa da'k ik pèjze?" Ik zeg: "Nee Jo, wat peis jij?". Waarop Jo simpelweg zegt: "Ik pèjze da die Sanne poept mè mes en fersjette".

Pakweg tien jaar later. Jo wandelt mijn wijnbar binnen. Geen gewone gast. De kruising tussen een artiest en een rocker. "Nie pleuje", zeggen ze in Gent, en dat doen de Oostendse vissers ook niet. Zo vinden autochtonen en aangespoelden elkaar.

Tot de volgende keer ...
Zio Joris

N.V. HOSTYN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij
terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

Voor een vlugge bediening!

Fortstraat 27 • Oostende

TEL: 059 33 99 37 • 0475 32 16 20 • FAX: 059 33 99 38

www.hostyn.be • contact@hostyn.be

Het leven zoals het is:
Mee met de 0 82

Foto's © Jo Clauwaert

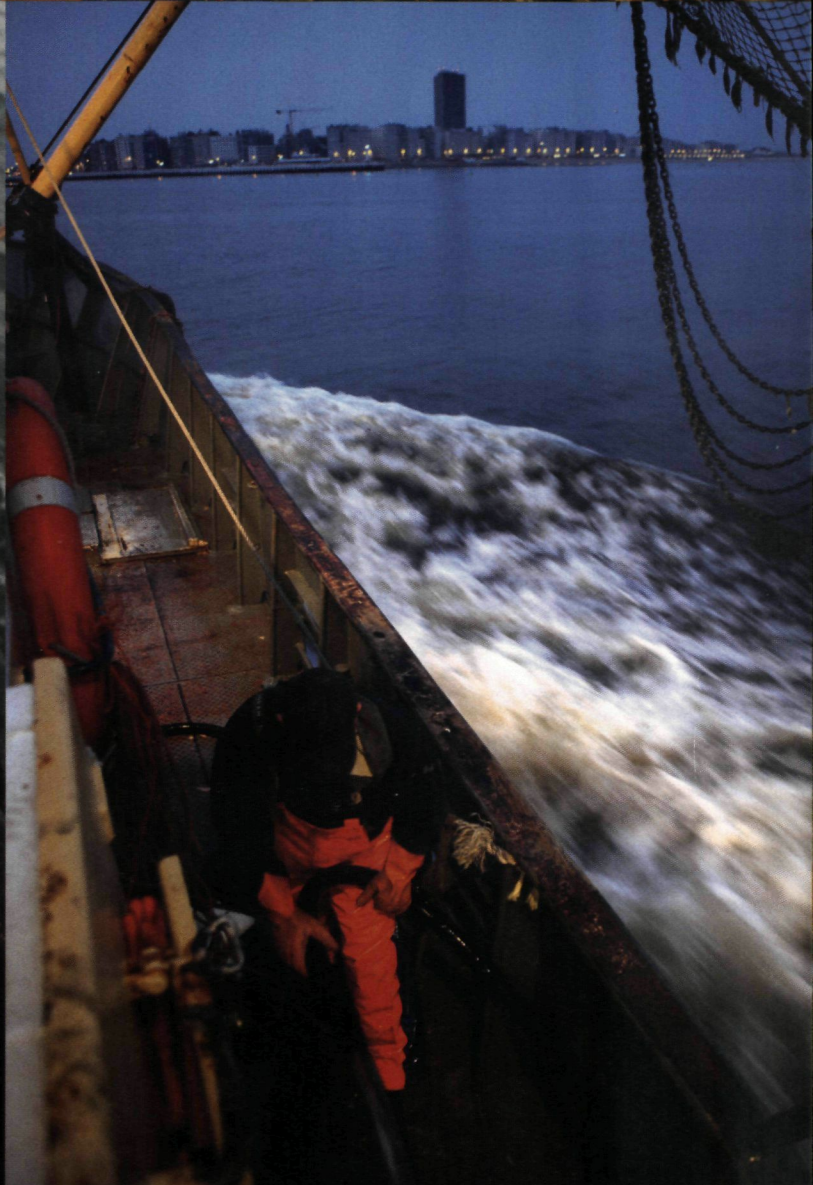
ANDY LOYEN EN PETER VERBECKE

PETER VERBECKE

ORRY BLONTRUCK

BRIAN VOETEN

Overall camera's aan boord

Het visserijbeleid van de Europese Unie is aan een algemene revisie toe. Welke richting het uitgaat was onderwerp van een bijeenkomst die op woensdag 22 juni door de Dienst Zeevisserij georganiseerd werd. In het ILVO te Oostende moest men extra stoelen aanvoeren om al de geïnteresseerden een plaats te geven.

In 2009 zwengelde de Europese Commissie de discussie aan door een zgn. *Groenboek* te lanceren. Daarin constateerde de Commissie dat het visserijbeleid (2003-2012) niet tot goede resultaten leidt.

In 2013 komt er een nieuw beleid dat de sector voor de volgende tien jaar moet stroomlijnen. De voorbereiding is volop aan de gang. In juli zullen we de officiële voorstellen horen, vanaf september gaan onderhandelingen van start en vanaf 1 januari 2013 moet het nieuwe beleid een feit zijn.

Dat betekent niet dat alle maatregelen meteen ingevoerd worden. Maar dat er strengere regels komen is een feit. Er komen ook fundamentele veranderingen. Eertijds berekende men bijvoorbeeld de visquota op basis van wat men biologisch veilig achtte voor de reproductie van de soort, later werden die waarden strenger omdat men een bijkomende marge invoerde, het zgn. voorzorgprincipe. In het nieuwe beleid zal men ook de omgeving waarin de vis gedijt laten meetellen. De redenering is dat ook het milieu belangrijk is voor het voortbestaan van de soorten (ecosysteembenadering).

Geen teruggooi meer

De Commissie wil weten hoeveel gequoteerde vis er daadwerkelijk gevangen wordt. Dat is nu niet het geval. Gecontroleerd wordt nu alleen hoeveel er aangelegd wordt. Dat leidt tot een voorstel om na 2013 ook ondermaatse vis te laten aanvoeren. Vandaag geldt nog altijd dat deze teruggegooid moet worden, zoals dat ook het geval is voor vis waarvan het quotum opgebruikt is. Niet alleen is dat een onproductieve maatregel omdat veel van die teruggegooid vis dood is, daarenboven is het op die manier onmogelijk te

berekenen hoeveel vis er daadwerkelijk door de vloten bovengehaald wordt. Na 2013 zullen de schippers geleidelijk verplicht worden om ook de ondermaatse vis in het logboek te noteren en deze ook aan te voeren. In een eerste fase zou dit bijvoorbeeld toegepast kunnen worden op alle pelagische soorten (haring, makreel), later zouden daar kabeljauw, tong en heek aan toegevoegd worden en in een volgende stap zou het ook gelden voor alle gequoteerde vissoorten. Belangrijk te weten is dat die ondermaatse vis dan ook van het quotum afgetrokken wordt.

Wat men aan de wal met die ondermaatse vis zal aanvangen is vooralsnog onduidelijk. Uiteraard mag ze niet op de markt verkocht worden, want dat zou in tegenspraak zijn met het visserijbeleid dat er juist op gericht is kleine exemplaren te beschermen tot ze zich kunnen reproduceren. Wordt die aanvoer vernietigd? Wordt ze verkocht aan de vismeelfabrieken? Zal de eventuele opbrengst ervan in een fonds terechtkomen waarmee de sector de nieuwe controlemechanismen betaalt? Want dat de controle fundamenteel zal toenemen is ook een feit.

Camera's aan boord

Bijzonder verregaand is het voorstel om elk schip van enige omvang uit te rusten met een elektronisch systeem dat uit verschillende camera's bestaat, geplaatst op maat van het vaartuig (gericht op de sorteerband, op het dek, op de netten, op de teruggooi...), plus een winchsensor, plus een toestel dat de hydraulische druk controleert, plus een bijzonder actieve GPS-ontvanger. Elk schip zal continu gevolgd worden en de werkzaamheden

aan boord zullen gefilmd worden, van zodra het zee kiest, tijdens de hele visserij en tot het weer de haven invaart. Het is dan alsof er op iedere zeereis een controleploeg meevaart die alle details van de vaart in de gaten houdt.

Dat systeem van 'Remote Electronic Monitoring' wordt nu al op vrijwillige basis uitgetest op schepen uit Schotland en Denemarken en binnenkort ook op vaartuigen uit andere lidstaten. Uit de ervaring die er intussen mee opgedaan werd blijkt dat het leidt tot een ander gedrag op zee: schippers mijden visgronden waar ze teveel ondermaatse exemplaren vangen (die, zoals gezegd, in de nieuwe regeling even goed van hun quota afgetrokken worden) om elders op zoek te gaan naar grotere exemplaren. Waarmee ze exact doen wat de Commissie nastreeft.

Verhandelbare vangstrechten

Ook nieuw voor België is dat het collectief verdelingssysteem van de quota vervangen wordt door individuele vangstrechten (in het Engels afgekort tot ITQ). Elk schip krijgt dan eigen quota toegewezen die verhandeld mogen worden, verkocht, verhuurd, geleased. Dat zou naar verluidt zelfs voor niet-gequoteerde vissoorten gelden. In zijn meest liberale vorm zou deze ITQ-regeling tot een grote concentratie in de visserij leiden, waardoor er na verloop van tijd maar een beperkt aantal spelers overblijven. De ITQ kunnen op die manier ook in handen van banken komen die profijt zoeken in deze nieuwe markt van verhandelbare quota.

Geen subsidies meer

Spectaculair is het voorstel om de visserijsubsidies af te schaffen. EU-commissaris Maria Damanaki zegt daarover: 'We hebben veel geld gepompt in grote schepen die te veel vis vingen. Dan hebben we geld gestopt in de vernietiging van een deel van die vloten. Maar nu willen we geen geld meer in die industrie blijven pompen als ze niet duurzamer wordt, met kleinere regionale vloten (...).'

Frankrijk Italië, Portugal, Spanje en Ierland zien dat voorstel niet zitten. Ook de Vlaamse regering sluit zich bij dat standpunt aan: 'Er moet een sterk financieel instrument blijven bestaan voor de (visserij)industrie' en verder: 'De fondsen moeten minimaal even hoog blijven als voorzien in de periode 2007-2013.' Die landen pleiten met andere woorden voor het behoud van de subsidies.

Het ziet er dan ook naar uit dat de verregaande voorstellen van de Commissie er niet zonder slag of stoot zullen komen. De woordvoerder van Damanaki vindt dat verzet 'Onrustwekkend. Wanneer deze grote landen front vormen vermindert dat de slaagkansen van nog andere hervormingen. Dat terwijl die zeer dringend nodig zijn en er pas in 2020 een nieuwe ronde komt.'

Wordt ongetwijfeld vervolgd. (fv)

Uit de bibliotheek van Neptunus (3)

u aangeboden door Peter Holvoet-Hanssen

Vooraf:

'Waarde scheepsomroeper,

Het u toegezonden werkstuk staat vooraan in een meesterwerk van 60 hoofdstukken dat wellicht in oktober verschijnt onder de titel 'Land! Land!' (...) Wat verzoekt gij? Dat de k een k blijft? Wis en zeker. Mijn ego? 'Erudiet en hilarisch, een schrijver die als bestuurslid van ESPA, verslaggever bij VRT, docent en wereldreiziger de baren bedwingt uit schrik erin te verzuipen, alleen een landrot kan zo'n liefde voor het geteisem der oseanen opbrengen, en hij schrijft ook nog boeken – nummer 47 komt eraan (L!L!). Over Hongkong. Over Thrillers. Over film. Over de Letteren. Over Water. Kortom: een zoetwaterpiraat.'

De vis weze gezegend.

Geheel uws, waarde roerganger,

Lukas'

~ ~ ~

RUM EN ROLLENDE BAREN

Eén van de meest onderschatte schrijvers over de zeebaaierd is Guy Gilpatric (1896-1950). Pilot, journalist, auteur, dubbelzelfmoordenaar. Niets heeft een diepere indruk op mij nagelaten dan de kortverhalen uit *Scotch and Water* uit 1931 – in het Nederlands vertaald als *Whisky en Zout Water*. Meteen liggen de prioriteiten duidelijk. En ik neig onmiskenbaar over naar de Schotse kijk op de zaak.

Wat mij in Gilpatric boeit is eigenlijk alles. Hij was de zoon van een Schotse inwijkeling in de Verenigde Staten. Hij was amper zestien toen hij al het hoogterekord met een vliegtuig vestigde. Hij was oorlogsvliegenier. Hij moest voor een filmopname met een toestel crashen, en deed dat met verve. Helaas mislukten de opnamen, en hij deed het nog es over. Hij was oorlogskorrespondent en verhuisde naar Antibes. Het was daar dat hij de inspiratie opdeed voor zijn nuchtere wildwaterzuipschuit, scheepsmachinist Colin Glencannon van de *HMSS Inchcliff Castle*, "misschien het roestigste vaartuig, dat ten zuiden van de kreeftskeerkring voer".

In het titelverhaal laat Glencannon in zijn ziel kijken. Een Duitse pakketboot op kruisvaart, de *Brandenburger*, op weg van Hamburg naar San Juan, ondervindt aan de aanlegsteiger enige lawaaihinder van onze Schotse pijpers. "Later on, when the pipes should be really in tone and the audience properly en rapport, he planned to play the classic *ceol mor*, and especially the *piobaireachd Coghiegh nha Shie* – strains so inspiring that they cause Scotsmen to bite the necks of bottles, and even, in the tenderer passages, to give away their matches".

Steekt een Duits officier over naar het vrachtschip. Gefileerd, in de houding, stram, plichtmatig. Niet om de doedelzakspelers een bolwassing te geven, maar om een oorkonde uit te reiken aan Glencannon. Een gouden medaille voor heldenmoed, omdat hij dook naar een overboord gegooide volle fles whisky en per toeval een Duitse drenkeling opviste in Havana. Het logboek moet redding brengen. Want zoals het berserkers past, herinnert de stomdronken stoker zich niks van het voorval. Zeker niet na een lallende serenade voor stuurman Schneider, wie de plicht helaas te vroeg wegroept na een ellenlange slempartij, en een verbroederend dronkemanslied:

Just a wee doch an' doris

Just a wee drap, that's a'

Just a wee doch an' doris

*Befeer we gang awa ...***

Er zit een konstante in het zeeleven. Rum, ontbering, tranerigheid, eindeloze zwaarmoedigheid, leven op de neg van de uitersten.

Het was daarom passend dat één van de grootste NAVO-oefeningen in de Koude Oorlog ooit, "Operation Strikeback", de *war games* met meer dan 200 oorlogsbodems en 75.000 manschappen in 1957 tussen Groenland en de Orkneys liet opstarten met het historische alarm: "Being fired on by Orange surface raider *Inchcliff Castle*"***. Het was een gepast eerbetoon aan de schrijver van *Action in the North Atlantic* (1943), dat werd genomineerd voor het beste kortverhaal, en door Lloyd Bacon werd verfilmd met Humphrey Bogart. Drama, doorzettingsvermogen, diepte, dronkenschap. Het zijn de vaste ingrediënten van elk zeeverhaal. Van elke zeegechiedenis ook.

En daar komen onverwacht heldendom en cynische ironie bij. Gilpatric ondervond het aan den lijve. In 1950 werd bij zijn vrouw een ongeneeslijke kanker vastgesteld. Ze pleegden daarop dubbelzelfmoord, met "genadekogels". Achteraf bleken de geneeskundige gegevens verwisseld te zijn met die van een andere patiënt. Een bittere zedenkomedie eigenlijk.

Zo zijn alle verhalen die Gilpatric schreef. Zo laat zich ook de geschiedenis lezen van de ontdekkingstochten en de migratiestromen door de noordelijke zeeën. Wat zwaarmoedig, maar met een superieure luchtigheid. Menselijke tekorten zijn vanzelfsprekend, tragedies horen niet thuis in

het register van wie alles op zich af laat komen, en met een gezond fatalisme meedrijft op en tegen de krachten van de natuur. Ik heb Gilpatrics milde burlesken en hyperbolen tot leidraad genomen voor mijn eigen exploratie van een veelal genegeerd en verwaarloosd gebied: de Noord-Atlantische driehoek. Niet dat ik me wil meten met een grootmeester van het kortverhaal, van de documentaire groteske, en nog minder hem nabootsen. Maar in wezen deel ik dezelfde gedrevenheid: een warm begrip voor het menselijk falen, de ondoordachte moed, de vergeefse heldhaftigheid, en de dwaze uitdagingen die we onszelf opleggen. Daar past maar één beeld bij: dat van het bevroren vuur. Suske & Wiske zijn soms diepzinniger dan een hele Wereldbibliotheek.

* "Later, toen de pijpen echt de goede stemming hadden, en de toehoorders evenzeer, wilde hij de klassieke *ceol mor* spelen, en speciaal de *piobairreachd Coghiegh nha Shie* – klanken, zó ontroerend, dat zij er Schotten toe brengen de halzen van de flessen af te bijten, en zelfs, in de gevoelige passages, hun lucifers weg te geven".

** *Nog een klein scheutje jajem,
Nog een klein druppies ju,
Nog een klein slokkie lekkers
Voor we zeggen adju ...*

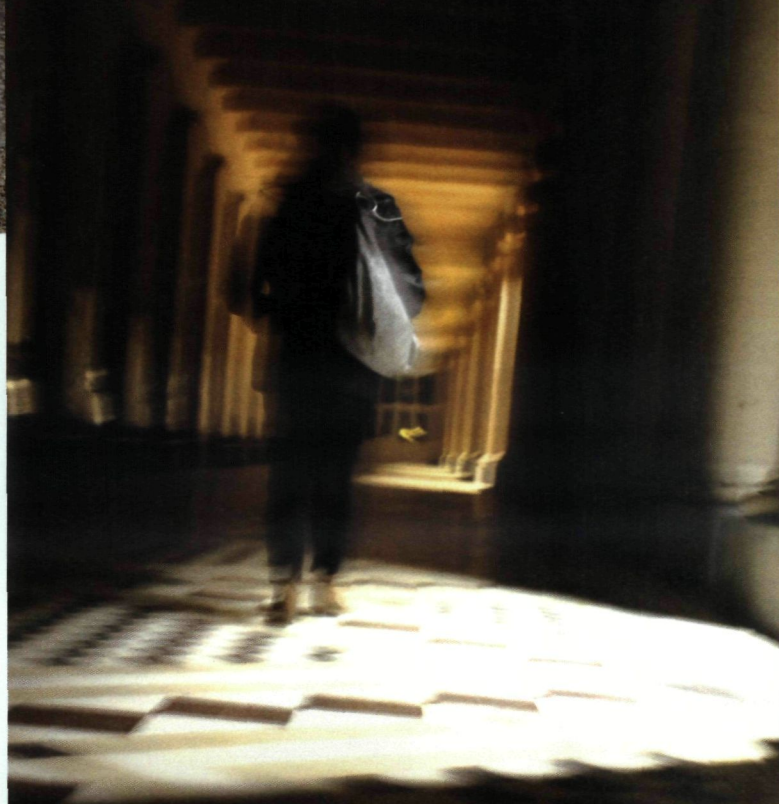
De fraaie, hoogst kronkelige Hollandse vertaling (bij de NV Tijdschriften-Uitgevers Maatschappij in Antwerpen en Brussel), neemt de draad weer op van de legendarische begrafenissen der Vikingkoningen. Onvergetelijk is de beschrijving die Achmad Ibn Fadlan, de geheimschrijver van de gezant die de Abassadische kalief Al Moektadir in 922 uit Bagdad uitzond, gaf over de verassing van een hoofdman aan de Wolga, mogelijk in Balymer (Tatarstan). Hij beschrijft hoe de erfenis van de leider in drieën wordt opgedeeld. Eén deel voor de verwanten. Eén deel voor de rouwkledij. Eén deel voor sterke drank "tegen de dag waarop het meisje" – dat zich vrijwillig aanbiedt om haar meester naar het walhalla te vergezellen – "zich aan de dood overgeeft en samen met haar meester wordt verbrand. Ze geven zichzelf op waanzinnige wijze aan het gebruik van wijn over, ze drinken dag en nacht, en niet zelden sterft iemand met de beker nog in de hand" ("Een Vikinghoofdman wordt gecremeerd", in: Geert Mak & René Van Stipriaan, *Ooggetuigen van de Wereldgeschiedenis*. Amsterdam, Bert Bakker 2011: 39).

*** De oproep kwam zogenaamd uit Groenland en was danig gestoord: "We worden beschoten door een kaperschip van de Oranje Macht" (en dat was de ingebeelde Sovjetvloot met duikboten en destroyers). *Time* schreef voort: "With that alert from a famed but fictitious merchant vessel, simulated hell broke loose in the North Atlantic" ("Dat alarm van een beroemd maar bedacht vrachtschip zette een hels gevecht in gang in de Noord-Atlantische Oceaan", 30 september 1957).

LUKAS DE VOS

- Voor alle Minnaressen, ... -

Het tijdstip zorgvuldig gekozen,
het protocol omschreven,
bijvoorbeeld na de lunch.

Zelfzeker en vastberaden, blaast zij bruggen op
werpt de poorten open,
verschijnt een diva.
Daar, galmt heerlijk haar "vol de nuit" parfum.

Niet los geraak ik van je frambozen lippen,
hartstochtelijk kussen,
drink je speeksel als zoet-zoute wijn.
Je velourse dijen, een troon voor mijn kopvlees.
Ik bewaker en dief van je hijgend kroonjuweel,
laat me niet je hoofse, loopse minnaar zijn
maar zee, vloed, warme golfstroom,
diep geluk en scherpe pijn.

Nog steeds hangt
de kamer vol van jouw behang,
zuigt de zille geur van citroen en kaneel.

De zachte, bleke bast serveert de koele avond.
Tussen de lakens zingt een rauwe stem,
een oorbel, de asbak.

Leeg zijn nu de glazen coupes.
Morgen zit ik alweer alleen aan het ontbijt,
neen, aan de lunch.

Geert Cyriel Tavernier

BOEKEN

BRITSE Vliegdekschepen

Bij Seaforth Publishing verscheen onlangs een prachtig boek onder de titel "Carrier Operations in World War II". Het werd geschreven door J.D. Brown en samengesteld door David Hobbs.

Tussen 1939 en 1945 groeide de Royal Navy's Fleet Arm van een kleine macht tot een sterk strategisch wapen. Britse vliegtuigen vochten vanaf vliegdekschepen doorheen de wereld. David Brown beschrijft hun activiteiten tot in de kleinste details, en dit in de Home, Mediterranean, Eastern & British Pacific Fleets.

Zelden werden de activiteiten van de Britse vliegdekschepen zo gedetailleerd beschreven. Het is dan ook hét levenswerk van de auteur, die zelf zijn volledige carrière actief was bij de Royal Navy. Bovendien is het boek uitvoerig en prachtig geïllustreerd.

"Carrier Operations in World War II" (ISBN 978-1-84832-042-0) werd op A4-formaat als hardback uitgegeven, telt 304 pagina's en kost £40, exclusief P&P. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgeverij, Seaforth Publishing, 47 Church Street, Barnsley, South Yorkshire, UK. Tel +44.1226.734555, Fax +44.1226.734438, e-mail: info@seaforthpublishing.com.

JAARBOEK BINNENVAART 2009

Bij De Alk verscheen naar jaarlijkse traditie "Jaarboek Binnenvaart 2009"

De periode die dit jaarboek beschrijft is een crisistijd. Als gevolg van de wereldwijde crisis daalt het vervoersvolume met rond dertig procent. En omdat nog steeds veel grote nieuwbouwschepen aan de markt worden toegevoegd, is er te weinig werk. Dat leidt tot een forse daling van de vrachtprijzen. Zelfs zo ver dat hier en daar onder de kostprijs wordt gevaren.

Van alle kanten worden oplossingen aangedragen. Toerbeurten, bodemtarieven, stilligeregeling, vaartijdverkortingen. Maar traditioneel is het moeilijk de neuzen in de binnenvaart één kant op te krijgen. En dat blijkt ook nu het geval.

De eerste tekenen van de crisis dienen zich aan in de zeevaart. Daar daalt het vervoersvolume in de zomer van 2008. Een jaar later zijn daar ook de eerste tekenen van herstel te bespeuren. Het "Jaarboek Binnenvaart" geeft in foto's, korte nieuwslijnen, nieuwsverhalen en menselijke verhalen een overzicht van het jaar, dat zich uitstrekt van juli 2008 tot en met juni 2009.

"Jaarboek Binnenvaart 2009" (ISBN 978-90-6013-244-9) werd als hardback uitgegeven en telt 136 pagina's. Het boek kost 25.00 euro. Aankopen kan via de boekhandel. In België wordt het verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem. Tel. 053/76.72.26, Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

MARINELUCHTVAART

Bij Seaforth Publishing verscheen een prachtig boek, "A Century of Carrier Aviation. The Evolution of Ships and Shipborne Aircraft". Het werd geschreven door David Hobbs.

Het is bijna exact honderd jaar geleden dat de eerste vliegtuigen opstegen en landden op een oorlogsschip. Gevechtsvliegtuigen werden groter, sneller en zwaarder. Luchtvaartactiviteiten vanaf schepen waren enkel mogelijk dankzij de steeds verder doorgedreven ontwikkeling van de technologie, techniek en tactiek. Dit boek beschrijft deze evolutie tot in de kleinste details. Talrijke technologische uitvindingen komen aan bod, heel vaak Britse. Ook de bijdrage van deze evoluties aan de moderne oorlogsvoering wordt toegelicht.

Geschreven door een Fleet Air Arm piloot op rust is dit boek een meesterwerk door het brengen van de geschiedenis van de marineluchtvaart bij de verschillende zeemachten waar ook ter wereld. Dit boek zal iedereen die interesse heeft in zee- en luchtmachten aanspreken.

Weze nog gezegd dat het boek prachtig werd uitgegeven met talrijke illustraties uit de privé verzameling van de auteur.

"A Century of Carrier Aviation" (ISBN 978-1-84832-019-2) werd op A4-formaat als hardback uitgegeven, telt 304 pagina's en kost £40, exclusief P&P. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgeverij, Seaforth Publishing, 47 Church Street, Barnsley, South Yorkshire, UK. Tel +44.1226.734555, Fax +44.1226.734438, e-mail: info@seaforthpublishing.com.

BINNENVAART 2010

Ook dit jaar pakt Uitgeverij De Alk uit met een nieuwe editie van het standaardwerk "Binnenvaart 2010". Het jaarboek werd samengesteld door W. Van Heck en A.M. Van Zanten.

Vzw 't Uilekot en Friends of the Earth richtten samen Climaxi op, een beweging voor klimaat en sociale rechtvaardigheid. Deze beweging wil actie voor een beter leefmilieu samenbrengen met de gerechtvaardigde eisen van de kleine man.

Climaxi is actief in de artistieke werkplaats Victoria Deluxe in Gent. Daar wil men tonen dat mensen nog kunnen dromen, dat er voorbij de dagelijkse realiteit idealen liggen van mensen die het anders willen, zoals de droom van een aantal kleine vissers om voor de Vlaamse kust een aparte zone te krijgen voor kleinschalige en passieve visserij.

Het team werkt nu, met de steun van Socialisme 21, aan een heuse documentaire. In september / oktober wordt een tournee gepland aan de kust om de documentaire voor te stellen. Op de foto zien we de Vlaamse vissers Marnix Verleene en Carine Ulin, samen met de documentaristen die inscheepten om de passieve visserij te filmen.

Info en contact: uilekot@skynet.be

In 576 pagina's brengt de publicatie een diepgaand overzicht van alles wat reilt en zeilt in de binnenvaart van de lage landen.

Rederijen, scheepswerven, overheidsdiensten, noem maar op, alles wat er op het vlak van binnenvaart in het werkgebied te bespreken valt, komt aan bod. De laatste technische evoluties, de meest recente verschuivingen binnen maritieme groepen, de nieuwbouw binnen de sector, het is moeilijk iets aan te duiden dat niet in dit buitengewoon interessant en volledige boek aan bod komt. Een dikke aanrader dus voor iedereen die in het vakgebied actief is of voor wie van schepen houdt. Bovendien is het boek rijkelijk geïllustreerd met tientallen prachtige (meestal nooit eerder geziene) kleurenfoto's.

"Binnenvaart 2010"

(ISBN 978-90-6013-492-4) telt 576 pagina's. Het boek werd als softback uitgegeven en kost 25 euro. Aankopen kan via de boekhandel. In België wordt het verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem. Tel. 053/76.72.26, Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

Boekhoudkantoor Vermeire & Tommelein

E. Beernaertstraat 71
B04.02
8400 Oostende

Tel : 059 701830
Gsm : 0475 901354
Fax : 059 512515

www.vermeire-tommelein.be

De Belgische visserijvloot (79)

In januari 2005 startten we met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historiek van de vaartuigen publiceerden. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die inmiddels uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak, die gepaard gaat met het nodige opzoekwerk, leverde voldoende vaartuigen op om tot vandaag in HVB telkens een bladzijde te vullen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de exacte gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden. (Louis Vande Castele)

Z.200 TYL UILENSPIEGEL

Lengte: 30,70 m

Breedte: 7,26 m

Tonnage: 143,12 bruto

Bouwjaar: 1972

Werk: Degraeve, Zeebrugge

Motor: Stork Werkspoor 1971

Vermogen: 610 pk

Eigenaars.

PVBA Carpe Diem, (Bonny Fr.) Zee-

brugge (1972)

PVBA Carpe Diem, Blankenberghe

(1982)

PVBA Carpe Diem, Knokke - Heist

05.03.1989: vergaan in Ierse Zee, 5

doden.

(Foto verzameling LVC)

Vorige maand publiceerden we naast

de gegevens van de Z 200 Uilen-

spiegel verkeerdelijk een foto van

de Z 200 Wagram. Vandaar dat we

dit schip nog eens aan de rubriek

toevoegen.

Foto collectie LVC

Z.200 WAGRAM

Lengte: 33,08 m

Breedte: 7,57 m

Tonnage: 249 bruto

Bouwjaar: 1990

Werk: casco: Westvlaamse
scheepswerven NV oostkamp.

Afwerking: Zeebrugse

scheepswerven NV

Motor: A.B.C. 1990

Vermogen: 748 kW

Eigenaars.

BVBA Carpe Diem (1990)

Knokke-Heist

BVBA Brandon Star, Knokke-

Heist (1998)

05.10.2006: geschrapt.

(Foto Verzameling LVC)

Foto collectie LVC

Z.548 FLAMINGO

Lengte: 18,70 m

Breedte: 5,17 m

Tonnage: 39,26 bruto

Bouwjaar: 1953 hout

Werk: Degraeve, Zeebrugge

Motor: A.B.C. 1973

Vermogen: 125 pk

Eigenaars.

Emiel Savels en Raymond Claeys

(1953)

Raymond Claeys, weduwe E

Savels-Haerinx en Antopinette

Savels (1958)

Henri Luickx en Jozef Martony

(1968)

Henri Luickx (1969)

28.10.1988: geschrapt.

(Foto LVC)

COPYRIGHT LVdC

ON THE ROAD AGAIN

Het is zomer en HVB verlaat weer de kaaien

HVB is een blad onderweg. 'Where we going, man? I don't know, but we gotta go.' Deze zin uit het cultboek *On the road* van **Jack Kerouac** laat me dan ook al een hele tijd niet meer los. 'Waar leidt ons dit heen? Ik zou het bij God niet weten, maar we moeten wel degelijk verder.' We gaan op zoek naar mensen die zich met ons varende volk verbonden weten. We verlaten de kaaien en ontmoeten aan de wal landrotten met zeebenen, zoetwatermatrozen met artistieke neigingen, dichters die zichzelf kaper noemen en muzikanten die de blik naar de horizon richten.

Over dergelijke muzikanten gaat dit zomerstuk. Meer bepaald over twee ervan die we de jongste jaren al verschillende keren op onze kaaien gespot hebben en die we vervolgens tot ver in het binnenland gingen volgen om daar te speuren naar wat hen tot ons geleid heeft.

Muziek uit zeeschelpen

Met de cd "From shell to sax" treed je binnen in de wondere muziekwereld van Luiz Márquez. Luiz woont al jaren in België en bespeelt de saxofoon die ooit een Belgische uitvinding was. Maar hij komt uit Mexico en speelt een ongelooflijke reeks etnische en traditionele instrumenten uit zijn moederland. De meest opvallende zijn een collectie schelpen, jawel, schelpen uit de zee. Luiz haalt er wonderlijke klanken en geluiden uit. De schelpen zijn te horen op elk nummer van de cd "From shell to sax".

Het eerste nummer "El llamado" is meteen een illustratie. Dank zij het wonder van de studietechniek hoor je alleen Luiz en wel met een tiental instrumenten die ver teruggaan in de Mexicaanse geschiedenis. Naast de schelpen zijn er onder

Een Mexicaan op de kaaien

De Mexicaan Luiz Márquez is er een van. Samen met zijn zoon Renato (gitaar) luisterde hij dit jaar de vrijzinnige vissershulde in Oostende op. De aanwezigen konden er kennis maken met zijn merkwaardige muziek waarin schildpadschelpen een rol spelen, zeeslakkenhuizen, ocarina's en een hele waaier aan fluiten.

Luiz Márquez is niet zomaar een muzikant. Na verschillende muzikale experimenten in Europa besloot hij terug te keren naar zijn bronnen: Mexico, met de indianenvolkeren, de landschappen, de gebruiken, de muziek. Hij inspireert inmiddels een muzikale beweging die zich *ethno-jazz* laat noemen, een versmelting van jazz met pre-Hispaniaanse, Mexicaanse, Latijnse, Amerikaanse, Afrikaanse en Arabische invloeden. Hij maakt daarbij gebruik van verschillende autochtone instrumenten, zoals hoger vermelde schelpen, waar de saxofoon aan toegevoegd wordt. Het resultaat is een mix van moderne stadsmuziek met oude Indiaanse culturen; een innige omarming van de blues en de magie van de traditie.

Een goed overzicht van zijn muzikale traject vind je op het internet, onder www.madametoutou.be/bioluiz.htm.

meer fluiten en percussie-instrumenten die nog stammen uit de Azteekse traditie. Het instrumentale nummer heeft een opzweepend en bezwerend ritme, het lijkt wel of je een stoomtrein hoort denderen.

In de volgende nummers horen we ook klassieker instrumenten zoals viool, gitaar en natuurlijk de saxofoon van Luiz. Dat leidt tot een fusie van traditionele en hedendaagse muziek. Sommige nummers klinken ronduit funky. Perfecte songs om lizig en lazy op te dansen na het nuttigen van een vijftal tequila's. Andere nummers klinken dan weer jazzy. Luiz Márquez laat er in horen dat hij een virtuoze saxofonist is.

Een heerlijk nummer is "Cool mood" waarin Luiz met zijn schelpen de zee laat horen. Tussen de muziek door hoor je de baren aan- en afrollen. "Guataque" klinkt dan weer heel salsa, een overtocht van Mexico naar het eiland Cuba. Zoveel is duidelijk: Márquez is een man van veel muziekjes en veel talenten. Een dichter met muziek maar ook met woorden. In het cd-boekje schreef hij bij elk nummer een korte poëtische tekst. Zoals: "De zee reflecteert de maan, we wandelen op het strand, we voelen hoe de zee onze voeten streeft."

Op de cd "From shell to sax" wordt Luiz omringd door een dozijn fijne muzikanten, onder wie Carlos Acosta, Nils De Caster, Renato Márquez en Eric Neels. Kennelijk is Johan Verminnen een grote fan van Luiz Márquez. Hij schrijft in het cd-boekje: "Met zijn schelpen en saxen schildert Luiz zijn muziek in warme kleuren aan de hemel."

Met deze cd ben je een uur op reis in je hoofd. Meer kan je van een plaat niet verlangen.

Joris De Voogt

De site leert ons dat Márquez al een resem CD's geproduceerd heeft, waarvan wijzelf in een kaderstukje 'From shell to sax' uit 2006 bespreken.

Is Márquez een eenzaat in de marge van de muziek-wereld? Niets van. Tijdens zijn zoektocht heeft hij deelgenomen aan projecten waartoe niet de minsten behoorden. Hij heeft samengewerkt met muzikanten zoals Rufus Thomas, Chris Whitley en Bruno Deneckere. 's Mans zoektocht is niet ten einde, want we zagen Márquez op onze kaaien ook al in de weer met een bandrecorder waarmee hij de geluiden in de vissershaven opnam, de meeuwen, de losbanden in de vismijn, de wind, de zee die, zoals de dichter Willem Kloos het destijds al zei, voort klotst in eindeloze deining... Ook die geluiden vinden een weg in de muziek die Luiz produceert.

Optredens hier en ginder

Hoe dat in zijn werk gaat zal te horen zijn op 27 augustus vanaf 20 uur op de binnenkoer van de site H. Baelskaai 12 in Oostende, in het hart van de visserij. Ceremoniemeester en stadsdichter van Antwerpen Peter Holvoet-Hanssen vertelt er waarom zijn maîtresse Oostende heet. Schipper Marnix Verleene, visser-schrijver, dompelt u onder in zijn dromen. Zelf ben ik daar ook van de partij, naast Actrice Maaïke Cafmeyer, bekend van theater, film en televisie, die grasduint in de wereldliteratuur der (on)bevaren zeeën. Dichter Geert Cyriel Tavernier leest voor uit 'Het Zweet van de Zee' (het onvolprezen meesterwerk dat hij samen met fotograaf

en vormgever Jo Clauwaert produceerde) en laat zich daarbij begeleiden door Luiz en Renato Marquez op zeeschelpen, saxofoon en gitaar.

Singer songwriter Bruno Deneckere zorgt er daarenboven voor een extra muzikale act met aangepast songmateriaal en Jo Clauwaert toont er zijn visserijfoto's.

'E koane' gemaakt uit de rib van een walvis

Wie zolang niet kan wachten moet naar de Gentse feesten trekken. Daar ontvouwt zich op 20 en 22 juli, telkens om 19 uur, een gelijksoortig programma rond het boek 'Het zweet van de zee'. Daar gaat het evenement door in de Art-Club Galerij Link (Kwaadham 52, Gent), weer met o.a. Luiz Márquez en Bruno Deneckere.

Die laatste heeft al lang een vaste plaats verworven in het clubcircuit. Na drie platen met **The Pink Flowers** en vier veel geprezen cd's onder eigen naam is er nu een vijfde: *Walking on water*. Onze muziekrecensent Joris - Zio - De Voogt is er wildenthousiast over, zoals je het kunt lezen in het kaderstukje dat hij eraan wijdt.

Je zou het hem niet nageven, maar de muziekcarrière van Deneckere begon aan het kampvuur bij de scouts. Op zijn gitaar kon hij iedereen meekrijgen met covers van klassiekers genre Boudewijn De Groot en Bob Dylan. Dat stimuleerde de tiener om zelf nummers te schrijven. Het scoutuniform mag hij inmiddels al lang ontgroeid zijn, met muziek schrijven is Bruno niet meer gestopt.

Deneckere geniet wel degelijk nationale bekendheid. *By & By*, dat op zijn nieuwe CD voorkomt, heb ik al op

ander belgisch design op maat

www.bruthaus.be nieuwe woon-leef-werk oplossingen
GSM: 0473 63 69 63 tel: 09 369 88 64

Een cowboy aan de Noordzee

Een nieuwe cd van Bruno Deneckere is iets om naar uit te kijken. De man heeft een indrukwekkend palmares en weet zich te omringen met een fine fleur van topmuzikanten. Naast Daan heeft Bruno Deneckere het mooiste donkere stemgeluid in de Vlaamse muzieksce­ne. En vooral: hij kan catchy melodieën schrijven. Bij elke song die je nog nooit gehoord hebt, begin je spontaan mee te wiegen en met je voetje het ritme mee te tikken.

"Walking on water" heet de nieuwe cd van Bruno Deneckere. Wandelen op het water ... dat kunnen alleen vissers en dan moeten ze nog een schip onder hun kont hebben. Bij Deneckere is het een love song: "I've been walking on water for you". Weliswaar een love song met weerhaken. De teksten van Deneckere zijn vaak on­doorgrondelijk, zoals het water van de Noordzee. Maar bij nadere beluistering kan je uit de teksten emoties en wijsheidjes vissen. Deze cd is goed gerief voor vissers die op zee willen dromen over hun geliefde op de wal.

Is Bruno Deneckere een countryzanger, een singer-songwriter, een folkie of een rocker? Hij is het allemaal. Op de cd "Walking on water" overweegt het country­gevoel, maar er zit meer in de songs. Het openingsnum­mer "Mexico City" is een countryballade in de Tex-Mex sfeer, maar de mandoline klinkt bij wijlen Napolitaans.

Moet kunnen.

Met de song "Can't keep myself satisfied" waan ik me in de swamps van Louisiana. Al zou het nummer even­min misstaan op een voodoo-ritueel in New Orleans.

Mijn favoriete song op de cd is "Captain of my ship". Een metafoor voor het leven? De melodie is catchy, de tekst blijft mysterieus.

Dit is echt een cd om in de auto te spelen. Beeld je in dat de E40 plots Route 66 is, en je hebt de perfecte soundscape om te cruisen. Met de blik strak op de horizon gericht.

www.brunodeneckere.be • Joris De Voogt

de nationale zender gehoord. Hij schuwt de bekend­heid niet, maar hij treedt toch het liefste op in donkere, kleine kroegen die wellicht ook na het rookverbod in nevelen gehuld zullen blijven.

Daardoor komt het wellicht ook dat hij 'een van de best bewaarde muzikale geheimen van Vlaanderen', genoemd wordt.

Wie over dat 'geheim' meer wil weten kan terecht op de site <http://users.telenet.be/brunodeneckere>.

Een geheim? Niet voor ons! De sublieme song 'Captain Of My Ship', die eveneens op zijn nieuwe CD staat, wordt elders omschreven als 'het beste dat ooit door een Nederlands­talige in het Engels geschreven werd'.

En het is waar, er komen wonder­mooie zinnen in voor die het etiket poëzie verdienen. We gaan hier niet veel Engelse teksten neerpennen, maar iemand die een zin als 'I'm leanin' on a cane made of a blue whale's rib' even mooi in 't Nederlands vertaald krijgt mag zich een krak noemen. De song is daarenboven niet alleen Bruno's persoonlijke pro­grammaverklaring, het is ook een tekst die elke schipper ter zeevisserij op het lijf geschreven is. Vandaar dat 'Captain Of My Ship' in onze middens al het hitstadium bereikt heeft. Nu is het alleen nog wachten op de rest van de wereld. Komt dat horen!

Komt dat zien! Op 20 en 22 juli in Gent en op 27 augustus in Oostende. (fv • foto's: joc)

www.galerie-link.be

Gemeentelijke Visveiling Nieuwpoort

gelegen aan open tijkhaven
gelegen op 5 minuten van exit 3/E40

- **dagelijkse aanvoer van dagverse vis en garnaal**
- **van maandag t.e.m. vrijdag**
- **Faxmelding aanvoer**
- **thuiskoopsysteem !**

visinfolijn:
veilmester:
directie:
fax:

0032 (0) 58 233364
0032 (0) 58 224970
0032 (0) 58 224971
0032 (0) 58 236720

HET MUZIKALE ANKER

ROBERT WYATT

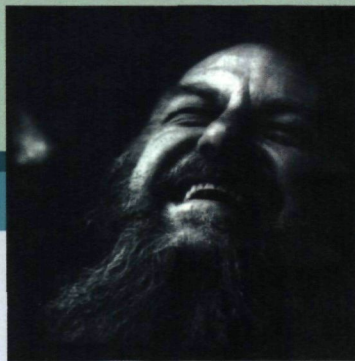
Ditmaal nemen we een paar liederen onder de loep die met de zee te maken hebben, maar nog andere thema's aansnijden. 'Amsterdam' van onze bijna beroemdste Belg **Jacques Brel** is een mooi voorbeeld, maar over deze prachtige beschrijving van het leven in een wereldhaven is al veel inkt gevloeid en vermoedelijk kent 'iedereen' het wel. Het is misschien boeiender om even de blik te richten op minder bekend liedjesmateriaal uit binnen- en buitenland. Helaas kunnen we u vooralsnog geen cd aanbieden waarop dit allemaal verzameld wordt, maar we staan niet stil. En onderwijl kan u terecht op **YouTube**, waarop je tegenwoordig 'alles' vindt (als het niet zo is, dan zeggen we dat ook)

Robert Wyatt (eigenlijk **Robert Ellidge** maar na de dood van vader nam hij de achternaam van zijn moeder over) had wereldreputatie verworven als drummer en later zanger van **Soft Machine**, één van de eerste groepen die rock respectabel maakten door het muzikale peil ervan op te trekken. **Soft Machine** speelde een door jazz geïnspireerde progressieve rock die niet altijd even makkelijk te verteren was, al behoorde singer-songwriter en vrolijke spuitser **Kevin Ayers** tot de eerste bezetting van (de toen nog) **The Soft Machine**. Wyatt verliet **Soft Machine** in 1970 en na één soloplaat en twee met **Matching Mole**.

Op 1 juni 1973 sloeg het noodlot toe: Wyatt viel uit een raam tijdens een feestje en was door een onderbreking van de zenuwen in zijn ruggengraat tot een leven in een rolstoel veroordeeld. Het drummen behoorde finaal tot het verleden maar na een lange revalidatie besloot hij als zanger en componist verder te doen. Het bleek de start van een indrukwekkende loopbaan: met zijn totaal eigen muzikale visie en benadering heeft hij het respect van collega's, kenners en toch ook een intussen vrij breed publiek verworven. Aan een eigen tempo maar met grote regelmaat bracht hij fijn afgewerkte platen uit, de laatste echt volwaardige nieuwe, 'Comicoopera' dateert van 2007, maar in 2009 kreeg Wyatt een eredoctoraat van de Luikse Universiteit.

In 1974, drie korte maanden na zijn ontslag uit het ziekenhuis, bracht hij 'Rock Bottom' uit, een elpee die vanzelfsprekend sterk beïnvloed was door wat hem overkomen was: de titel alleen al geeft dit met zijn meervoudige betekenissen goed aan. 'Rock Bottom', opgenomen met een keur aan muzikanten en geproduceerd door **Nick Mason**, drummer van **Pink Floyd**, was (en is!) niets minder dan een trip. Het is even wennen maar al snel dringt de muziek zich aan je op, in deze vreemde mengeling van melancholie en aliënatie, maar overgoten met humor en zelfspot. Wyatts hoge stemgeluid werd dikwijls omschreven als 'de droevigste stem op aarde'. 'Rock Bottom' begint met één van de mooiste liefdesliedjes die we kennen...

Dat lied, terecht 'Sea Song' gedoopt, is opgedragen aan kunstenaar **Alfrida 'Alfie' Benge**, die Wyatts liefhebbende echtgenote en trouwe medewerkster werd. Wellicht in herinnering aan hun reizen langsheen Italiaanse kusten, staat de liefde helemaal in het teken van de zee: 'You look different every time you come from the foam-crested brine' ('Je ziet er telkens anders uit als je uit de schuimende branding oprijst') Het object van zijn liefde is duidelijk uit de zee ontsproten: 'partly fish, partly porpoise, partly baby sperm whale' ('deels vis, deels inktvis, deels baby walvis sperma') De teerbeminde is wel eerder zeemeermin dan zeemonster, maar dwingt toch de zanger tot enige afstand: '...I can't understand the diffe-

rent you in the morning when it's time to play at being human for a while...' ('Ik begrijp die andere jou niet, 's morgens als het tijd is om weer mens te spelen') Avonds is dat anders: 'When you're drunk you're terrific': ('Je bent fantastisch als je dronken bent').

Via het even onverwachte als ongelofelijk mooie compliment dat 'You're a seasonal beast like the starfish that drift in with the tide' ('Je bent een seizoensgebonden beest zoals de zeesterren die met de tij worden aangevoerd') stelt Wyatt vast dat haar en zijn 'madness' perfect bij elkaar passen. Conclusie: 'We're not alone'... 'Sea Song' is een lied dat zonder stroperige strijkers, platte clichés of overdreven emoties tot tranen toe beweegt. Het is zes en een halve minuut pure poëzie. Op YouTube vind je diverse uitvoeringen: best is te beginnen met de studioversie, maar er staat even goed een korte versie uit 1975 op, een uitvoering met **Roberto Gatto** als zanger, als een recente waarin de flink bebaarde Wyatt geflankeerd wordt door de uitstekende tromboniste **Annie Whitehead**.

DENMARK

Robert Wyatt heeft echter nog een merkwaardig zeelied ingeblikt. Wyatt was altijd al een radicale linkse rakker met communistische sympathieën. Dat heeft in zijn muziek vaak vorm gekregen, zij het dat hij nooit sloganesk of belerend werd (daar past hij wijselijk voor) Toen Engeland en Argentinië in 1982 met elkaar in oorlog raakten om de Falkland eilanden, schreef niemand minder dan **Patrick Declan Aloysius MacManus**, beter bekend als **Elvis Costello**, nog zo'n geëngageerde kerel, speciaal voor Wyatt 'Shipbuilding'. Eigenlijk was het producer **Clive Langer** die de muziek schreef, maar die vond zijn eigen tekst maar minnetjes. Costello zette er dan maar een meesterlijke tekst op, iets wat hij zelf doorhad: hij vond het het beste wat hij tot dan toe geschreven had.

En dat is ook zo. De tekst beschrijft treffend de tegenstelling tussen enerzijds de kwijnende Britse scheepswerven die door de bouw van nieuwe oorlogsschepen om gezonken schepen te vervangen een enorme boost krijgen, en anderzijds de al even grote sukkelaars die in die schepen aan hun eind komen of dompelaars aan de andere kant overhoop knallen. Zelden is de ongerijmdheid van de oorlog zo direct verwoord. Moeder de vrouw kan een nieuwe winterjas kopen of schoenen, het kind krijgt een fiets op zijn verjaardag, maar ergens wordt iemand opgepakt omdat hij durft zeggen dat mensen gedood worden in de nieuw gebouwde schepen. Het refrein verwoordt schrijnend dat het eigenlijk anders zou moeten: 'Diving for dear life, while we could be diving for pearls'.

Wyatt had met zijn versie (waarop zowel Clive Langer als Elvis Costello te horen zijn) een bescheiden hit in Engeland maar veroorzaakte vooral de nodige schokgolven in het Engeland van eerste minister 'Iron Lady' Margaret Thatcher, die weinig tegenspraak dulde.

Costello kon het nummer niet loslaten en één jaar later zette hij zijn eigen versie van 'Shipbuilding' op zijn 'Punch The Clock'. Costello maakte er een langoerouze ballad van, precies het klankentapijt waarop de solo van de grote jazz trompettist **Chet Baker** tot haar volle recht kwam. Later zou het nummer nog heel vaak gecoverd worden, ook lang na de Falkland oorlog... En zo is de cirkel rond: in het vorige Muzikale Anker hadden we het over 'Ashore' van **June Tabor**, en ook zij zette een nieuwe versie van 'Shipbuilding' op haar knappe plaat-over-de-mens-en-de-zee.

Een volgende maal duiken we eens, neen niet in het zilte nat, wel in wat het Vlaamse lied over mens en zee te vertellen heeft, maar daar verklappen we nog niets over, nietwaar, Wannes?

Antoine Légar

WEBDESIGN

Ilse Heip ontwikkelt een website voor uw bedrijf of u persoonlijk, gebaseerd op uw doelstellingen.

GRATIS OFFERTE

ilse.heip@skynet.be

Communicatie op zee II

Duizenden kilometers kabels over de bodem van de oceaan

Vorige maand startte Jacques van Harten een onderzoek naar de geschiedenis van de communicatie tussen wal en schip. Vandaag presenteert hij het tweede deel van zijn opzoekingen. De telefoon mag dan inmiddels uitgevonden zijn, over zee gaat het allemaal nog lang bijzonder moeilijk.

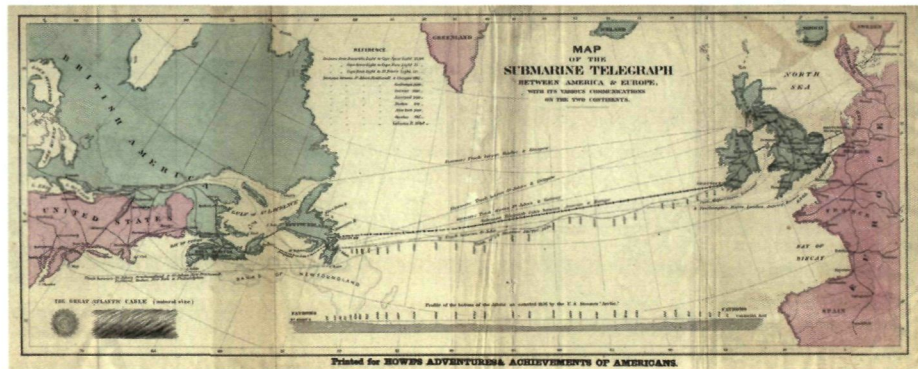
In Groot-Brittannië stond men niet bepaald te springen om over te schakelen op de pas uitgevonden telefonie. Eerst moesten de 'in het water gesmeten' telegraafkabels renderen. In Engeland waren dan ook niet veel lieden te porren om de vele geïnvesteerde miljoenen in telegraafkabels snel af te schrijven. Door snel ingevoerde strikte Britse wetten werd de invoering van telefonie erg moeilijk gemaakt. Andere Europese landen boden al evenzeer weerwerk tegenover de 'telefonie in opmars', maar in Amerika ging de vooruitgang in 'gesproken communicatie' onverstoort verder. De verstaanbaarheid, de klankechtheid en de dynamiek ondergingen in korte tijd een revolutie. Niet alleen kon nu gesproken woord via kabels worden overgebracht, maar ook de daarbij behorende emoties konden nu verstaan worden. Haat, liefde, boosheid, maar ook of iemand een zware of een lichte stem had. Ja, men kon nu zelfs de stem herkennen van wie men aan de telefoon had. Het was alleen maar spijtig dat het al bijna wereldwijde netwerk van telegraafkabels (over land en op de bodem van de oceanen) ongeschikt was voor de overdracht van spraak. Coaxkabels bestonden nog niet. Voor de overdracht van telefonie waren kabels nodig die meer-aderig waren, met meer demping en vooral ook kabels die elkaar niet stoorden. Telefoonkabels bleven dus vooralsnog beperkt tot landtoepassingen. Geschikte telefoonkabels voor onderzeese doeleinden werden pas mogelijk toen in 1933 de syn-

Het leggen van de TAT 1 kabel aan boord van de HMTS MONARCH

thetische isolatiestof polyethene werd ontdekt. Dit materiaal bleek uitermate geschikt om laagfrequente trillingen over te brengen. De firma Bell Telephone slaagde er vervolgens in om in 1943 (samen met de Britse PTT) onderwaterversterkers te maken die voldeden aan de eis om minstens twintig jaar onafgebroken te functioneren. Het was echter pas in 1956 (!) dat de eerste trans-Atlantische telefoonkabel werd gelegd, 3621 km lang, de TAT 1! Deze liep van Gallanach Bay bij Oban/Schotland tot Clarenville/Newfoundland en werd op 25 september van dat jaar in gebruik genomen. De TAT 1 bestond uit twee kabels. Iedere kabel verzorgde daarbij zijn eigen 'richting' in telefoonverkeer, van Oost naar West en van West naar Oost. De kabel kostte 120 miljoen Pond en de eigendom ervan was voor 40 % Brits, 50% Amerikaans en 10 % Canadees. De TAT 1 bleek zo'n groot succes dat er al spoedig meer kabels werden aangelegd. Er zouden in de loop der jaren nog dertien opvolgers van de TAT 1 volgen. TAT 14 is voorlopig de laatste. TAT 1 heeft tot 1978 dienst gedaan. Konden aanvankelijk slechts 36 telefoongesprekken op hetzelfde moment door de kabel plaatsvinden. Dan werd het, door slimme stapeltechnieken en door andere elektronische schakelingen toe te passen, uiteindelijk mogelijk om 128 telefoongesprekken tegelijkertijd te voeren. Het heeft allemaal wonderlijk lang geduurd. Want vanaf 1927 was het wel al mogelijk om draadloos trans-Atlantische verbindingen

De ligging van de overzeese Telegraafkabel in 1885

tot stand te brengen. Zolang was het al mogelijk om over de oceaan heen te communiceren via de 'radio'. Bijna dertig jaar research en innovatie in kabeltelefonie was er nodig om de trans-Atlantische de 'draadloze radio-verbindingen' in te halen! Hoe het met de draadloze radio voor zeevarenden gegaan is, wordt nog een heel ander verhaal. Dat leest u in de volgende editie van HVB.

Jacques van Harten

(Vervolgt)

**VLOOT, reder van de overheid,
stelt in Oostende een driehonderdtal collega's te werk**

via www.welkombijvloot.be

**kun je solliciteren:
(jobs - vacatures)**

**en op de hoogte blijven van onze nieuwbouw:
(projecten - nieuwbouw)**

VEEL PAPIER WEINIG CHOCOLA

Chris (Prut) Meyers is visser aan boord van de Z 90. Visserijschool liep hij in Heist. Hij is gehuwd met Elke waarmee hij dochtertje Elise grootbrengt. Z'n niet zo zomerse wachten in de Golf fleurt hij deze maand op met o.a. Cee Lo Green, Amatorski, Beastie Boys en de beste van The Doors nl. LA woman. Verder krijgt hij al festivalkriebels, weiden met gras en muziek lonken al naar hem vanuit België.

Bestaan er al dan niet roggepeepers?

Waar deze column vorige maand nog een eerbetoen aan de flink aaneen hangende bemanning van de Z 90 was, blijkt diezelfde bemanning intussen al gehalveerd en vervangen door anderen. Uw columnist, die niet deelnam aan die matrassenkoers omdat hij (a) geen overhaaste beslissingen meer probeert te nemen en (b) totaal niet sportief is, zou nu met termen als deserteurs kunnen gooien, maar dat is z'n stijl niet. De deelnemers aan de matrassenkoers waren met z'n vieren en allen hadden ze, als je meelevend genoeg bent, een geldige reden. Je bent immers niet met zo'n vaartuig getrouwd.

Intussen werden de 'blijvers' ook al bestookt met aanbiedingen om elders aan te monsteren. Ik ook, niet omdat ik zo'n toffe gast zou zijn, maar omwille van m'n machinistendiploma. In een sector waar er gediplomeerde werkkrachten tekort zijn is het normaal dat reders ons naar hun vaartuig proberen te lokken. Dat kan ook 'iemand's volk afdoen' genoemd worden, maar of je het zo noemt hangt vooral af van het moment waarop je zo'n aanbod krijgt. Meer woorden ga ik er niet aan vuil maken, 't is *visscherie*. Het gebeurt zeker niet voor 't eerst en evenmin voor 't laatst.

Het Journaal op Eén had de opening van de tentoonstelling Zeerotica opgenomen in één van de reportages. Erotiek op zee, dan denk ik aan een nat slipje van je geliefde dat je meeneemt. Zo kun je haar intiemste geur nog een tijdje je neus laten masseren. Samen van een enkele gewaagde foto's en een portie fantasie kan het de testosteron wel wat bedaren. Naast de mythe van zeemeerminnen, brieven van vissers aan

hun vrouwtje en vissersvrouwen smachtend naar hun vintje, kwamen ook de *roggepeepers* ter sprake. Enkele maanden geleden werden we op TV nog als marginale drankorgels geportretteerd, nu is het dat!

't Ging natuurlijk wel over het verleden en er zal zich wellicht wel eens iemand vergrepen hebben aan een rog - 'gat is gat, zei de visser...' - maar vandaag is dat toch niet meer het geval. Niets spant zo lekker als de eigen hand. Met een TV in je kooi ben je ook beter uitgerust dan vroeger. Tegenwoordig liggen er in iedere kooi wel erotische DVD's (lees: gletsers).

Echt erotisch kun je roggepeepen overigens niet noemen. De *roggepeeper* van het museum bleek van de westkust te zijn. Zouden die roggeliefhebbers vooral daar te vinden zijn? Wordt het aan de Oostkust stil gehouden? Het bleek een zaak van IJslandvaarders. Is dat niet een vaart die vooral vanuit Oostende beoefend werd?

Een quizvraag om mee af te sluiten: wat is de zee altijd en een vrouw slechts soms? De eerste inzender van het juiste antwoord wint een pannetje meulenaars.

Chris Prut
chris.prut@telenet.be
foto's: Jo Clauwaert

SKB Life Saving Equipment

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avion, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST:
A. VAN DURME. TEL.: 0475 25 88 02

SKB Life Saving Equipment
Vossesdijnsstraat 44
2030 Antwerpen
Tel + 32 (0) 3 2138670
Fax + 32 (0) 3 2138671

Afdeling kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/33 96 00
Fax: 059/33 96 01

Simon Ielegems heeft altijd al in de nabijheid van de Schelde gewoond. Gedurende enkele jaren heeft hij zelfs letterlijk óp de Schelde gewoond, dobberend in een boot van zo'n 9,6 meter, aan een zelfgebouwde steiger. Tijdens die 'waterjaren' is zijn liefde-haatverhouding met de rivier gegroeid.

Over een reigerscheet, een maquette en een man van staal

Het is geraadzaam nog even te wachten vooraleer de vis in de Schelde te consumeren, wegens te grote concentraties aan zware metalen. Maar de Schelde wordt vandaag wel weer bewoond door talrijke vissoorten. Het aloude vissersdorp Mariekerke, mooi ingebed tussen Sint-Amands en de Bornemse deelgemeente Branst, kunnen we het best verkennen met de fiets. De toon wordt meteen gezet: het eerste wat je langs de oever ziet, is de jol, die er sinds 1982 op het droge ligt. Onvoorstelbaar, dat de vissers van weleer met dit vaar-

Armand De Becker, conservator-verteller van het Scheepvaartmuseum

tuigje gedurende een week op de Schelde verbleven! De scheldejollen, maar ook de vissersnetten en palingfuiken werden meestal des winters aan een grondige opknapbeurt onderworpen. Enkele rietvlechters uit de streek waren beroemd om hun palingfuiken en vismanden. De tijd dat we de scheldejollen terug te water laten is hopelijk dichtbij.

Mariekerkse vis, ge wèt nie hoe lekker dat da is

Het dorp is verbonden met de rivier. Niet enkel visten de Mariekerkenaars van oudsher op hun machtige stroom, de bewoners vormen een hechte groep om hun dorp op de kaart te zetten. Door hun gezamenlijke inzet zijn ze wereldvermaard om drie van hun jaarlijkse evenementen: het Palingfestival, Passiespel én de Vis- en Folklorefeesten (zie verder). En dan is er natuurlijk ook nog het boeiende Scheepvaartmuseum in de Omgangstraat.

Niet voor niets heeft de plaatselijke kerk géén klok: hier heerst een ànder ritme, een zuiders elan.

Welgeteld één gemeentearbeider had het dorp in dienst, weliswaar in de periode 1900 – 1914.

Als je vanop de dijk de Omgangstraat neemt, moet je zeker halt houden bij het Scheepvaartmuseum (gratis toegang). Compleet met bijhorend café, waar Corry je voor of na je museumbezoek een perfect getapte pint tapt. Corry is de madame van Armand De Becker, conservator-verteller én man van staal, een bijnaam die hij zichzelf toeëigende na een zware val, waarna hij meer metaal dan botten in z'n lijf heeft. Armand: 'Het idee om hier een scheepvaartmuseum op poten te zetten, is eigenlijk in Dendermonde gegroeid.'

Mariekerkse Jol Petrus

Veerman Pierre

Zoals zo vaak: met een paar maten tussen pot en pint. En het sfeertje van 'Een maquette van een boot? Dàt kunnen wij in Mariekerke ook! Verdomme, we maken er de grootste maquette van Europa van!'

'Ons museum heeft zo'n vijftig steunende en werkende leden, alle op vrijwillige basis, zonder subsidies, a-politiek en dus écht onafhankelijk.

In de loop der jaren hebben we onze museumcollectie bijeengespaard. Keltische munten, daterend van 100 jaar voor onze jaartelling, een waterketel met driepikkel. Eén van de allereerste 'pappflessen', zonder speentje; het debiet werd met de vingers geregeld. Patacons uit de 17de en 18de eeuw; dat zijn uit pijp-aarde vervaardigde geschenkjes, die bij een geboorte of huwelijk werden gegeven. De eerste mechanische naaimachine en een zestiende-eeuws stoomstrijkijzer. Lieren, fuiken, vismanden, scheepslantaarns... Ken je deze, "nen bostroé" (nvdr: typische lantaarn die alleen in Baasrode gemaakt werd)? Die gaat zelfs niet uit bij windkracht 10!'

Armand is trots op zijn werk: 'En dit is dus het grootste schaalmodel van de Prins Willem. Het is een replica van de Batavia Prins Willem, een schip van de Verenigde Oostindische Compagnie. Hier zijn we al meer dan tien jaar aan bezig.

De schaal is 1 op 10. De boot is 6,20 meter lang, 1,10 meter breed, 4,70 meter hoog. Hij weegt 750 kilo en er is al vier kilometer koord gebruikt. Sommige bezoekers denken, dat zo'n maquette bouwen een fluitje van een cent is... Zo was er eens een koppel op bezoek; de man reageerde sceptisch: "Zoeteke, als ik volgende maand met pensioen ben, begin ik ook aan zo'n bootje!". Waarop zijn vrouw, gierend van het lachen en met tranen in de ogen, zei: "Joenge toch, ge kunt nog geen brandhout maken! Wat zou jij een boot kunnen bouwen!'

Als we afscheid nemen van Corry, Armand en het museum, vliegt er een reiger laag over Mariekerke. Hij laat een pakketje vallen... En Armand vertelt: 'Gewoon... een reigerscheet'. Reigers slikken palingen namelijk vaak in één stuk door, en de onverteerbare graten komen er ook weer in één pak weer uit. Het ultieme bewijs dat er weer paling op de Schelde zit!

Simon Ielegems, foto's: Jo Clauwaert

Enkele boeken over Klein-Brabant

Wetenswaardigheden over Mariekerke zijn in verschillende boeken gegoten.

'Gevlochten verleden', Jos Winckelmans, over de mandenmakerij en wijmenteelt langs de Schelde

'Vleugels boven Klein-Brabant, de lotgevallen van een piloot', Walter Verstraeten en Erwin Verholen

Beiden uitgegeven door de Vereniging voor Heemkunde in Klein-Brabant

'Boulevard', Chris Lauwers, over het dorpsleven van weleer op de Dam in Sint-Amands • Uitg. Epo

'Mariekerke in de 20ste eeuw', Fons Maes

Info: maes.aelterman@telenet.be

Zin om Mariekerke écht te leren kennen?

* Palingfestival

Info: Herman Seghers,
Weertstraat 91, 2880 Mariekerke-Bornem,
052/33.45.67 • info@palingfestival.be

* Vis- en Folklorefestival

Gratis toegang!
Info: vzw De Meivis, Omgangstraat 95, 2880 Mariekerke-Bornem
www.meivisvzw.be

* Passiespel, om de 5 jaar: volgende editie in 2015
Info: www.meivisvzw.be

Freddy Brion & Simon Ielegems

Guido Van Doorslaer,
bezieler van het Passiespel.

CREVITS

**IMPORT - EXPORT - ALLERLEI KETTINGEN EN KETTINGMATTEN
ANKERS - HERBRUIKBARE MATERIALEN - VISSERIJBENODIGDHEDEN
RUBBER BOLLEN EN RUBBER RINGEN**

Marcus Gerardsstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 48 33

Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050 54 45 85

Ankerstraat 20, 8400 Oostende. Gsm: 0475 30 39 87

Fax: 050 54 79 11

Telefoneren vanuit Nederland: +32 50 54 48 33

wijnbar
ZIO GIO

Dr Eduard Moreauxlaan 89
8400 Oostende
T 0475 22 25 11
joris@ziogio.be
www.ziogio.be

EEN RUSTIGE LOUNGE BAR MET SFEERVOLLE MUZIEK
WIJNEN, BUBBELS, STERK SPUL, KOFFIE, FRISDRANKEN EN HAPJES UIT ALLE ITALIAANSE REGIO'S

EEN PLEK VOL
ITALIAANSE WARMTE
IN DE VISSERSWIJK
VAN OOSTENDE

 GARDEC

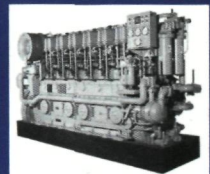
VJ n.v. Tel. 050 54 45 41
Fax 050 54 58 37
Scheepsherstelling
Afwerking nieuwbouwschepen
Metaalkonstruktie
Draai-, frees- en schaaftwerk
Inox- en aluminiumconstructie
Verhuur telescopische kranen

SDS n.v. Tel. 050 54 51 78
Fax 050 55 03 67

Leveren, plaatsen en herstelling van:
alle dieselmotoren
keerkoppelingen, pompen, compressoren e.a.
DROOGDOK
Schroeven en schroefassen
Las- en leidingwerk

Bureel - Werkplaatsen:
Boomkorstraat 7/8 - 8380 Zeebrugge
GSM 0477/41 20 93
24u / 24u

VANQUATHEM - LOMBAERTS - EGGERMONT Advocatenassociatie

Georges VANQUATHEM
Jean-Luc LOMBAERTS
Marijke EGGERMONT

Invalidenlaan 14
8301 Knokke-Heist

Tel. 050 51 43 43
Fax 050 51 03 06
G.S.M. 0475 68 00 69

- Visserijreglementering
- Maritiem recht
- Handels- en vennootschapsrecht
- Faillissementsrecht
- Bouwrecht en contracten
- Huurrecht: handel en privaat
- Verkeersrecht
- Invorderingen
- Familierecht

E-mail info@vanquathemenpartners.be